



SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

42. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

18. ŘÍJNA 2015

Z obsahu:

**Rodina je naším
spojencem, naším oknem
do světa**

Svatý otec František
k zahraničním biskupům
přítomným na Světovém
setkání rodin

27. 9. 2015 ve Filadelfii
- strana 2 -

**Eucharistie - Ježíšovo
sebeznázornění
(4 - dokončení)**

P. Leo Kuchař SSS
- strana 4 -

Něco z jiného světa
- strana 5 -

**„Máš ho ještě,
svůj růženec?“ (1)**

P. Paul H. Schmidt
- strana 6 -

**Dopis ženě,
která se ptala, co je láska**
Sv. Jan z Avily
- strana 8 -

**Afričtí biskupové odmítli
ideologickou kolonizaci
svého kontinentu**
- strana 10 -

**Důkazy o obchodování
s potrácenými dětmi
jsou pravdivé**
- strana 11 -

**Rodina je největší nepřítel
globálního trhu**
Benedetta Scottiová
- strana 12 -



*„Máš ho ještě? Ten růženec...
Vezmi svůj růženec zase do ruky.“ (Dr. Carl Sonnenschein)*

Rodina je naším spojencem, naším oknem do světa

Svatý otec František k zahraničním biskupům přítomným
na Světovém setkání rodin 27. 9. 2015 ve Filadelfii

Drazí bratři biskupové, dobrý den! Nosím v srdci příběhy, utrpení a bolest mladistvých, kteří byli sexuálně zneužití kněžími. Stále mne pronásleduje zahanbení za osoby, jejichž posláním byla péče o malíčké, ale které jim namísto toho způsobily závažné škody. Je mi to velice líto. Samotný Bůh pláče. Zločiny těchto sexuálních deliktů proti nezletilým nelze déle skrývat. Spolu s žárlivě bdící církví usilují o ochranu mladistvých a slibují, že všichni zodpovědní se budou zodpovídat. Ti, co prožili tato zneužití, se

proměnili na služebníky milosrdenství. Dlužíme jim a jejich rodinám svoji vděčnost za jejich obrovskou odvalu v Kristově zápasu proti sexuálnímu zneužívání. Říkám to, protože jsem se před chvílí setkal se skupinou obětí zneužití, kterým se dostává péče tady ve Filadelfii zásluhou arcibiskupa Chaputa. Měl jsem dojem, že vám to musím sdělit.

Jsem rád, že mám příležitost strávit tento čas v pastorační reflexi spolu s vámi v radostném kontextu Světového setkání rodin. Mluvím španělsky, protože mi řekli, že všichni umíte španělsky.

Rodina pro církev není důvodem starosti, nýbrž radostným potvrzením Božího požehnání v mistrovském díle stvoření. Každý den ve všech koutech planety se církev raduje spolu s Pánem za dar početného zástupu rodin, které i v nejtěžších zkouškách ctí sliby a střeží víru.

Řekl bych, že první pastorační podnět, který od nás vyžaduje tato náročná epochální změna, je právě rozhodný krok směrem k tomuto uznání. Vážnost a vděčnost musí převážit nad stížnostmi, navzdory všem překážkám, které máme před sebou. Rodina je zásadním místem smlouvy církve se stvořením, s Božím stvořením, se stvořením, kterému Bůh poslední den požehnal rodinou. Bez rodiny by neexistovala ani církev: nemohla by být tím, čím je, totiž znamením a nástrojem jednoty lidského rodu (*Lumen gentium*, 1).

Dokončení na str. 13

Ježíš... Toto jediné slovo znamená pro náš život a spásu naší duše vše. Známe-li dobře biblické poselství o Ježíši, pak víme, že v jeho osobě je obsaženo všechno, v co věříme, a že celý jeho pozemský a věčný život je zdrojem naší spásy, našeho návratu do domu Otcova. Jak krásné by bylo, kdybychom mohli o sobě na konci své pozemské pouti říci, že naším odkazem je „Ježíš“ – tak jako to bylo řečeno o postižené sestře Claire Lyonové! (str. 5) Znamenalo by to, že se Ježíš stal naším životem, žil v nás a skrze nás vyzařoval svoji lásku a naději pro tento svět. To je přece velkolepé poslání v dějinách lidstva! Uvědomujeme si velikost a vznešenost, zároveň i obrovskou milost, být katolickým křesťanem? A hlavně tehdy, když do důsledku naplníme Trojjediným Bohem daný obsah této víry – existuje snad větší úkol pro člověka?

Často mě fascinuje ona jednoduchost a lehkost víry postižených lidí, pokud jsou jí obdařeni. Měli by být pro nás motivací – a i to je jistě jejich poslání – v tom, jak uchopit i svou víru. Nikoliv složité filosofování, rozebírání psychologických aspektů Božího poselství atd. – nýbrž prosté přijetí v hloubi srdce, a to i se souhlasem rozumu. Tak se přece projevuje láska –

Editorial

miluje srdcem a rozum potvrzuje, že tento štěstím naplněný cit je správný a může být pevným základem pro náš život. Jak říká sv. Jan z Avily (str. 8–9), někdy člověk prožívá období, kdy mu ona láska k Bohu nepřináší pocit radosti. Ale to není důvod si myslet, že je bezcenná! Je to ďáblovu pokušení, odvrátit nás od lásky k Bohu. V takových chvílích je potřeba vytrvat a onen těžký boj vybojovat – udržet si svoji víru není zadarmo...

Žel, ďáblovu útoky jsou stále patrnější (a přesto víra v ďábla upadá), zvláště na rodinu a počatý lidský život. (str. 10–13) Je to pochopitelné: i ďábel ví, že zdravé, především křesťanské rodiny proměňují svět. Obavy afrických biskupů z dokumentu OSN o udržitelném rozvoji do roku 2030 by měly být i našimi obavami. Že to není „malování čerta na zeď“ a že se za mnohými mezinárodními či vládami jednotlivých zemí podporovanými aktivitami pro lidské zdraví a za lidská práva skrývá pomyslné „jablko smrtelného hříchu“, dokazuje kupříkladu veřejné odhalení obchodování s potracenými dětmi americké organizace Planned Parenthood. A jak se ukazuje, právě v těchto jasných záleži-

tostech se vymezují dvě protichůdné strany, o kterých můžeme říci jednoznačně: pro Boha a proti Bohu (nebo chceme-li: pro ďábla). V dějinách spásy neexistuje žádná „zlatá střední cesta“. A i proto je potřeba stále bdít na modlitbách za římský synod o rodině, který má před sebou poslední týden. Církev musí zůstat věrná Tradici a Ježíšovu učení, aby ony převážily nad ďábovým zuřivým bojem proti rodině a manželství muže a ženy.

Vezměme, pokud jsme tak ještě ne učinili, do rukou svůj růženec a vydejme se do boje s Matkou Boží a dokážeme mnohé! Tak jako to vidíme i na naplněném životě Dr. Carla Sonnenscheina. (str. 6–7) Měsíc říjen nás přímo vybízí k tomu, abychom začali s růžencem, anebo nezapomínali či pro „nedostatek času“ neodkládali tuto modlitbu, je-li součástí našeho života.

A myšlenka na Pannu Marii nás také – spolu s P. Leem Kuchařem SSS – přivádí k Eucharistii. (str. 4–5) Máme-li, obdařeni vírou, na konci svého života odkázat světu „Ježíše“, pak se to týká i naší úcty k Eucharistii. A můžeme si položit třeba už v tuto chvíli otázku: Až jednou moje pozemská pouť skončí, a já budu stát před věčným Soudcem, bude moci Ježíš korunovat můj vroucný eucharistický život?

Daniel Dehner

Dnes doprovázíš Pána na cestě do Jeruzaléma, která je jeho poslední poutí. Vstupuje do svého města, aby tam naplnil své poslání. Oznamuje to svým věrným již potřetí jasnými a zcela jednoznačnými slovy, ale jak se zdá, ani tentokrát nebudou pochopena. Pospěš si a ještě dříve, než k němu přistoupí synové Zebedeovi, vypros si u Pána, ať ti dá vnímavé srdce, abys *do-kázal rozlišovat, co je dobré*⁽¹⁾.

Ježíšův doprovod si sice uvědomuje, že nadcházejí rozhodující okamžiky, a dokonce na ně toužebně čeká, ale každá Ježíšova zmínka o skutečném cíli cesty a o budoucích událostech vyvolává u apoštolů především starost, jak si zajistit v blízkém se království co nejčestnější postavení. Může to být pro tebe velká zkušenost, jestliže si na jejich příkladu znovu uvědomíš, jak velice může prisma vlastního prospěchu zužovat zorný úhel člověka. Těm, kteří *opustili všechno a šli za Ježíšem*⁽²⁾, kteří už v jeho jménu *konali divy a vyháněli zlé duchy*⁽³⁾, stále ještě zbývá opustit to, co s sebou vláčeji již celé tři roky a co se opouští nejhůře: samy sebe⁽⁴⁾. Tento rozhodující krok však patří k podstatné podmínce pro skutečný vstup do Božího království. Bude zapotřebí nejprve Ježíšova výmluvného příkladu, aby se za přispění Ducha Svatého prolomilo lidské smýšlení těchto budoucích sloupů církve. Z toho poznáváš, jak málo můžeš spoléhat na své představy a soudy, pokud zůstáváš pod vlivem sklonů a tužeb lidské přirozenosti a nezřízené sebelásky. Stále si pokorně vyprošuj prozíravý postoj, který se nepřestává ptát: „Pane, je moje smýšlení a moje snažení ve shodě s tím, co ode mne očekáváš?“

Osamocenosť a opuštěnosť Božího Beránka, která vyvrcholí za několik dní na Golgotě, začíná již nyní. I když je obklopen svými vyvolenými, kteří ho už tři roky ustavičně provázejí, nenachází mezi nimi nikoho, kdo by s ním sdílel hořkost kalicha, který má pít, a křtu, kterým má být pokřtěn.

Prosba synů Zebedeových je pro Ježíše stejným zklamáním, jakým bude jejich netečný spánek v Getsemanské zahradě. *Můžete pít kalich, který já piji?* Říkáte, že můžete. Ale víte vůbec, co vyslovujete, když zatím nejste schopni vnímat správně ani moje jasná slova?

Otrokem všech

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Syn člověka dal svůj život za mnohé!

To, co máte na mysli, nepatří do mého království. Proto jsem nepřišel, abych někomu zaručil vysoce postavené místo světského panování. Pro taková místa vedou lidé mezi sebou boje. Nabízím vám čestnější místa, o která nemusíte svádět boje, která vám nikdo nebude závidět, vznešená místa, která nevyžadují poddané a služby. Jsou to místa u nohou druhých. Mým nejčestnějším titulem je: služebník všech lidí.

O kom si myslíte, že mluvil Izaiáš, když řekl: *Svým utrpením můj služebník ospravedlní mnohé? Kdo to má být, koho se Hospodinu zalíbilo zdrtit utrpením?* Na kom se mají tato slova naplnit, ne-li na mně? Chcete ode mne nejpřednější místa, a koho vám mám pak poslat, aby vám sloužil? *Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a to právem.*⁽⁵⁾ Ačkoliv jim jsem, nepřišel jsem, abych usiloval o čestné místo, *ale abych sloužil, a moje služba jde tak daleko, že dám svůj život jako výkupné.* Chcete-li, všichni můžete být první, k tomu si nemusíte vyžadovat privilegovaná místa. K tomu vám postačí *stát se otrokem všech.*

Jestliže se ti zdá, že »být otrokem« je *tvrdá řeč*⁽⁶⁾, neodcházej, ale přijmi to jako důkaz, že musíš vytrvale prosit o milost obrácení. Pros o ně především ve chvíli, kdy k tobě přichází tajemně skrytý *Služebník zdrcený utrpením*, aby ti odevzdal v nebeském pokrmu sám sebe jako ovoce své pokorné služebnosti. Pros jej nejprve, aby tvé myšlenky odvedl od tebe a učinil si z tebe společníka, který mu s účastí a porozuměním naslouchá, se kterým může rozmlouvat o svém utrpení, o ponížení, kterého se mu dostává, o útrapách, jaké mu připravuje člověk, a především o pokoře a lásce svého Srdce, které se ustavičně vydává *jako výkupné za mnohé.* Rozmlouvej s ním o tom, dokud se nezastydíš za svou pohodlnost, nedůtklivou samolibost, za svou rozmrzelost, že se ti nedostává poct, jaké očekáváš, za svou žárlivost, že jiní jsou na místě, po kterém jsi pošilhával.

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 53,10–11

Hospodinu se zalíbilo zdrtit svého služebníka utrpením; jestliže dá na usmíření svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho, skrze něho se zdaří Hospodinův plán. Pro útrapy své duše uvidí světlo, nasatí se svým poznáním. Můj spravedlivý služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny.

2. čtení – Žid 4,14–16

Bratři! Máme vynikajícího velekněze, který prošel až do (nejvyššího) nebe: je to Ježíš, Boží Syn. Proto se pevně držme (svého) vyznání. Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy (se nedopustil) hříchu. Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci.

Evangelium – Mk 10,35–45

K Ježíšovi přistoupili Zebedeovi synové Jakub a Jan a řekli mu: „Mistře, rádi bychom, kdybys nám splnil, oč tě požádáme.“ Odpověděl jim: „Co chcete, abych pro vás udělal?“ Řekli mu: „Dej, ať v tvé slávě zasedneme jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Ale Ježíš jim řekl: „Nevíte, co chcete. Můžete pít kalich, který já piji, nebo dát se ponořit v křest, ve který já budu ponořen?“

Dokončení na str. 10

Tvé srdce dozná obrácení, až v něm zcela zdomácní trvalá otázka, která se neomylně ozve, kdykoliv potkáš kteréhokoliv z bližních: Čím bych mu mohl posloužit? Modlitbou, úsměvem, slovem, skutkem, odpuštěním...? Vynasnaž se, aby od tebe nikdo neodcházel, aniž by ses osvědčil jako jeho služebník, a je-li třeba, jako jeho otrok. Nehleď přitom *na lidskou osobu*⁽⁷⁾ a raději otevři oči víry, abys rozpoznal, komu v něm sloužíš: vždyť o každém z nich platí Ježíšova slova: *Co jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili.*⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. 1 Král 3,9; ⁽²⁾ srov. Mk 10,28;

⁽³⁾ srov. Mk 6,7,13; ⁽⁴⁾ srov. Mk 8,34; ⁽⁵⁾ Jan 13,13;

⁽⁶⁾ Jan 6,60; ⁽⁷⁾ srov. Mt 22,16; ⁽⁸⁾ Mt 25,40

Eucharistie - Ježíšovo sebeznázornění (4 - dokončení)

Eucharistie je Ježíš Kristus, který vstal z mrtvých

Když říkáme tajemství bolestného růžence, vždy přidáváme slova „pro nás“: ... který se pro nás krví potil, ... který byl pro nás bičován, ... který byl pro nás trním korunován. Tímto způsobem můžeme pokračovat i u růžence slavného: ... který pro nás vstal z mrtvých, ... který pro nás na nebe vstoupil.

Když Ježíš slavil s apoštoly na Zelený čtvrtek poslední večeři, žil ještě ve svém smrtelném těle. Když vyslovil slova, která v liturgii označujeme jako proměňování, myslel na události příštích dní: „To je mé tělo, které se za vás vydává. To je má krev, která se za vás prolévá.“ Jeho tělo bylo vydáno na dřevo kříže, jeho krev byla prolita do poslední kapky při jeho ukřižování. Poslední večeře byla – viděno z časového hlediska – vlastně „předkrm“ Velkého pátku. Oběť na kříži byla vlastně už o jeden den dřív eucharisticky přítomna ve večeřadle.

Když Ježíš vyslovil slova proměňování, byl přítomen pod způsoby chleba a vína také svým proměněným a oslaveným tělem, oním tělem, se kterým bude opouštět hrob. Poslední večeře byla proto předejrou neděle vzkříšení. Ježíš se svými apoštoly svátostně slavil svoji smrt a vzkříšení tak, jak se to děje při každé mši svaté.

Ježíšovo smrtelné tělo nemůže být v Nejsvětější svátosti přítomno. Smrtelné tělo naráží na nepřekonatelné hranice času a prostoru. Nemohlo by být zároveň přítomno na více místech. Zmrtvýchvstalé tělo Ježíše není svázáno těmito omezeními. Eucharistie je myslitelná pouze v kontextu zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Ve svatém přijímání se spojuje naše smrtelné tělo s Ježíšovým nesmrtelným tělem. To má dalekosáhlé důsledky: Každé svaté přijímání je malý kousek našeho zmrtvýchvstání. Svátý Pavel ten proces popisuje takto: „Tak je tomu i se vzkříšením mrtvých. Do země se klade tělo, které podléhá zkáze, vstane však tělo, které zkáze nepodléhá. Do země se klade tělo, které budí ošklivost, vstane však tělo, které budí úctu. Do

země se klade tělo slabé, vstane však silné. Do země se klade tělo živočišné, vstane však tělo zduchovnělé.“ (1 Kor 15,42-44) Jedno přísloví říká: Jedno nahnilé jablko nakazí pytel zdravých. Ve svatém přijímání způsobuje Ježíš opačný efekt. Do naší porušené přirozenosti neúnavně vkládá to dobré a uzdravuje to, co je nemocné. Tato stálá obnova je o to důležitější, že už při křtu do nás byl milostí Ducha Svatého zasazen strom, který je v biblickém ráji nazýván stromem života. Nesmrtelný, věčný život je křestním darem od Krista, který v nás začal dílo spásy a o kterém svátý Jan píše ve svém prvním listě: „Hled'te, jak velikou lásku nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme.“ (1 Jan 3,1) Svátý Pavel rozvíjí tuto myšlenku: „Jsmeli však děti, jsme i dědici: dědici Boží a spoludědici Kristovi.“ (Řím 8,17)

Zmínil jsem pro srovnání strom života. Jak snadno mohou kořeny vyschnout, když dojde vlaha! Ve svatém přijímání zalévá Ježíš tyto kořeny svátostnou milostí, zvláště v čase duchovní vyprahlosti, která se objevuje u každého křesťana. Mohli bychom nyní citovat skoro celou 6. kapitolu Janova evangelia. V synagoze v Kafarnau Ježíš odhaluje své eucharistické záměry. „Neusilujte o pokrm, který pomijí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu, ten vám dá Syn člověka.“ (Jan 6,27) „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ (Jan 6,51) „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ (Jan 6,53-54)

Eucharistie je Ježíš Kristus, který vstoupil na nebe

Přesně vzato, Ježíš vstoupil do slávy svého Otce již v okamžiku svého vzkříšení. Svátý Lukáš mluví o 40 dnech, ve kterých se Zmrtvýchvstalý ukázal mnoha lidem, především apoštolům. Ve Skutcích čteme: „Po svém utrpení jim poskytl mnoho dů-

kazů, že žije: po čtyřicet dní se jim zjevoval a mluvil o Božím království.“ (Sk 1,3) Této výpovědi nemůžeme rozumět tak, že by Ježíš bydlel na neznámém místě nebo se schovával, a jen sporadicky se objevoval. Když přišel mezi své apoštoly, nebo se na cestě připojil k emauzským učedníkům, byl to vždycky příchod z nebe. Viditelné nanebevstoupení na Olivové hoře byl slavnostní okamžik, který zakončil řadu velikonočních setkání s jeho proměněným tělem, které však bylo pořád ještě v lidské podobě. Opět svátý Lukáš nám vypráví: „Vyvedl je pak směrem k Betánii, zvedl ruce a požehnal jim. A zatímco jim žehnal, odloučil se od nich a vznášel se k nebi.“ (Lk 24,50-51) Předpokládali bychom, že apoštolové byli smutní a sklíčeně se vraceli domů, jako by šli z pohřbu. O to větší je naše překvapení, když čteme zprávu svatého Lukáše dál: „Oni se mu poklonili a s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma.“ (Lk 24,52) Odkud se bere ta radost? Už pochopili, nebo aspoň tušili, jak bude působit poslední večeře a tajemství Eucharistie? Pán bude stále sestupovat z nebe, nejen občas, ne v určených časech, a také ne jen na některých místech! Samozřejmě se nebude ukazovat v lidské, ale v jiné podobě, která je však stejně reálná a skutečná. Stane se to vždy, když apoštolové budou plnit úkol, který dostali: „To činite na mou památku!“ Pak bude přítomen každý den, všude, kde apoštolové budou působit a budou s věřícími slavít oběť nové smlouvy. Zázrak Eucharistie se bude opakovat po všechna staletí a na všech kontinentech, všude, kde nastupci apoštolů – biskupové a kněží – budou u oltáře opakovat slova proměňování z poslední večeře nad chlebem a vínem. Bezpočtukrát se stane skutečností to, co předpověděl prorok Malachiáš: „Od východu slunce až na západ bude mé jméno velké mezi pronárody. Na každém místě budou přinášet mému jménu kadidlo a čistou obětní dar.“ (Mal 1,11)

Eucharistie je Ježíš Kristus, který nám seslal Ducha Svatého

Již dříve jsem vysvětlil vztah mezi zmrtvýchvstáním Krista a svátostí křtu. Zmrtvýchvstání, nový a věčný život, začíná křtem. Eucharistie, svaté přijímání, chrání, upevňuje a rozvíjí tento život. Podobná souvislost je také mezi svatým při-

► jímáním a svátostí bířmování. Ježíš posílá Ducha Svatého a Duch Svatý nás naplňuje jeho sedmi dary. Sváté přijímání oživuje a rozvíjí také tyto dary. Dary Ducha Svatého jsou nadpřirozené rozvinuté přirozených schopností. Nový *Katechismus katolické církve* popisuje dary Ducha takto: „Oporou mravního života křesťana jsou dary Ducha Svatého. Jsou to trvalé dispozice, které příznivě uzpůsobují člověka, aby byl ochoten jednat podle hnutí Ducha Svatého.“ (KKC 1830)

Účinky darů Ducha Svatého jsou podobné jako účinky svatého přijímání. Ježíš rozšiřuje, takřikajíc zevnitř, světlo a teplo, to, co člověk potřebuje, aby správně rozlišoval a správně se rozhodoval. Aby poznal, co potřebuje, aby mohl pomáhat ostatním v jejich rozmanitých potřebách a nouzi.

Eucharistie je Ježíš Kristus, který Marii, svou Matku, vzal do nebe a v nebi korunoval

Nebe je pro každého, který je tam přijat, korunováním jeho života. Maria vedla život bez hříchu a měla velký podíl na díle vykoupění svého Syna. Díky jejímu souhlasu v Nazaretě se uskutečnil plán spásy a také byl jejím vlastním životem a službou podporován. Jeden úsek jejího života po nanebevstoupení jejího Syna je málo známý a také služba, kterou vykonávala. Byla eucharistickou ctitelkou! Měla možnost vést intenzivní eucharistický život. Ježíš ji z kříže svěřil svatému Janovi, který byl biskupem v Efezu. Se svojí obcí jistě slavil Eucharistii. Dokážeme si vůbec představit, s jakou vroucností se Maria účastnila Eucharistie? S jakým uchvácením přijímala Tělo svého Syna, který z jejího těla vyšel!

Nemohla se odtrhnout od místa, kde se přechovával eucharistický chléb pro nemocné a umírající. V Eucharistii se vrátil Syn zpátky ke své Matce a Matka našla svého Syna, který už od ní neodcházel pryč.

Adorace byla pro Matku Boží novým smyslem života, nejvznešenějším cílem po zbytek jejich let. Právem se můžeme domnívat, že Bůh to tak chtěl, že Matka přežila svého Syna o dost let, aby mohla dostat nové poslání: oslavovat svého Syna skrze adoraci v Oltářní svátosti. S jakou radostí mohla opakovat své „fiat“ z Nazareta: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“

Něco z jiného světa

Malé sestry učednice Beránka jsou malá komunita založená v Buxeuilu (Francie) v roce 1985, uznaná kanonicky roku 1990 arcibiskupem v Tours, která se usadila v Le Blanc v roce 1995 a byla zřízena jako řeholní institut kontempla-



ktivního života arcibiskupem v Bourges roku 1999. Tento institut přijímá duchovní asistenci otce opata mnichů benediktinského opatství ve Fontgombault v blízkosti jejich sídla. V prvních letech ji vedl Jerôme Jean Louis Lejeune, slavný genetik (1926–1994), jehož proces blahorečení na diecézní úrovni byl uzavřen v roce 2012.

Jedná se o první komunitu, která se věnuje mladým osobám postiženým Downovým syndromem a poskytuje jim možnost realizovat své vlastní řeholní povolání. Vede je malá skupina zdravých sester. Řeholnice tráví den podle vlastního rytmu a rozdělují si práci podle vlastních

schopností: tkání, předení, dřevořezbu, tapisérie apod. Podle slov představené je smyslem tohoto institutu přijmout ty, které se nacházejí na posledním místě ve světě, a rozvíjet u nich výjimečnou roli v církvi – být nevěstou Kristovou a dovolit tak těm, které jsou tak ohroženy kulturou smrti, aby podávaly svědectví skrze své zasvěcení evangeliu života.

Malé sestry učednice Beránka následují „malou cestu“ svatě Terezie od Ježíše pod výrazným vlivem řehole a charismatu benediktinů, zvláště ve spojení.

Jejich prostý život se skládá z modlitby, práce a oběti. Sestry postižené handicapem se učí nezbytným manuálním dovednostem potřebným pro jejich rozvoj ve spojení s eucharistickou adorací, denní modlitbou církve a modlitbou růžence ve svém vlastním rytmu podle svých kapacit. Každý den se účastní mše svatě a přistupují k svatému přijímání. Žijí v mlčení, modlitbě a meditaci Písma svatého.

Přijímají mezi sebe postižené sestry. Mezi nimi stojí za zmínku Claire Lyonová (1986–2013), známá jako „Ježíšův úsměv“, která nazývala sv. Terezií „moje starší sestra“. Říkala, že nechce být známou a viditelnou světící, svatou z kalendáře, ale svatou podle Ježíšova Srdce, sladkého a pokorného. Zemřela roku 2013 ve věku 26 let a její poselství je podle opata Jeana Pateau OSB shrnuto do jednoho slova: „Ježíš“.

Za zhlédnutí stojí ukázka z dokumentu „Oči obrácené k svítání“.⁽¹⁾

Z Romualdica přeložil -lš-

Poznámka:

⁽¹⁾ <https://www.youtube.com/watch?v=HQQZA0I1cuU&feature=youtu.be&t=21m18s>

Když je úcta k Eucharistii přiměřeným úkolem pro tu, která je díky Božimu mateřství postavena nad anděly a je Královnou světa, pak se musíme ptát, jestli nezanedbáváme význam úcty k Eucharistii pro náš osobní život. Až jednou naše pozemská pouť skončí a my budeme stát před věčným Soudcem, bude moci Ježíš korunovat náš vroucný eucharistický život?

Tuto otázku jsem si nechal na konec, ale měla by být výchozím bodem pro všechny, kteří sledovali předchozí myšlenky a čerpali z nich pokyny Ducha Svatého. Stejně tak pro ty čtenáře, kteří hle-

dají novou orientaci pro svůj život z víry a chtějí nastavit své těžiště do Eucharistie, protože jedině Ježíš, zvláště v Eucharistii, je „cesta, pravda a život“.

Z knihy Leo Kuchař: Eucharistie. Mosaiksteine und Blitzlichter. Eucharistischer Gebetskreis, o. J. Wien 1981. Přeložil -vm-

Poznámka překladatele: Citáty z Nového zákona jsou podle liturgického překladu, citáty ze Starého zákona podle ČEP.

„Máš ho ještě, svůj růženec?“ (1)

Dr. Carl Sonnenschein (1876–1929)

„Máš ho ještě? Ten růženec, který ti dala tvoje matka? Ten růženec, který jsi nesl k prvnímu svatému přijímání? Ten růženec, který by ti měli dát do rukou, až tě budou klást do rakve a ponесou ke hrobu? Máš ho ještě? To není žádná sentimentální otázka! Růženec je přece velký symbol. Ty perly jsou růže okolo Mariina obrazu. Okolo obrazu Matky Boží. Hlubokou úctu a lásku k Matce Boží mají společnou římská katolíci spolu s ortodoxními Rusy. Ona je nejstarším vlastnictvím církve. Má to hluboký smysl, že na našich oltářích stojí ideální obraz Ženy, která porodila Krista ze svého lidského těla a smí být nazývána Boží Matkou. Ona je Matkou nejušlechtlejšího, nejnábožnějšího, nejbožstějšího ze všech lidí: Krista! Bylo snad v nějakém jiném náboženství vymezeno ženě takové postavení? V Marii uctíváme ženu a matku. Nade všechnu vroucnost, nade všechnu lyriku romantiků, nade všechnu vizi Goetha nebo Danta. Vezmi svůj růženec zase do ruky. Jdi do svého kostela! Na růžencovou pobožnost v měsíci říjnu!“

Ten kněz, od něhož pocházejí uvedené řádky, prožil nouzi a strach své doby jako málokdo. Nezakusil je jenom mlčky, ne-

on zasáhl rázně, aby zmírnil utrpení a bídu, pomohl tisícům lidí. Do jeho kanceláře přicházelo v průměru padesát návštěvníků denně. Přicházeli k němu v mnoha záležitostech. V některých dnech to bylo i sto a více lidí, kteří mu přednášeli své starosti. Jenom něco přes deset let (1918–1929) pobýval v hlavním městě Německa, ve velkoměstě Berlíně. V této krátké době si vysloužil titul „apoštola Berlína“. Tento muž se jmenoval Carl Sonnenschein. Jeho jméno se dá přeložit jako „sluneční svit“. Skutečně, šířil všude sluneční svit, rozsvítil kalné všední dny opravdu mnoha lidem.

Berlíňané ho nazývali jednoduše svým „doktorem“, protože za svých studií v Římě získal dva tituly doktora – filosofie a teologie. Tenkrát v Římě se také rozhodl postavit celý svůj život do služeb lásky k bližním.

V Düsseldorfu, v katolickém Porýní, kde přišel na svět 15. července 1876, stála jeho kolébka. O svátku Všech svatých, 1. listopadu 1900, přijal kněžské svěcení. Svou kněžskou službu zahájil v Cächách, Kolíně a Elberfeldu. Vyvrcholením jeho už tenkrát udivující sociální angažovanosti bylo v roce 1907 založe-

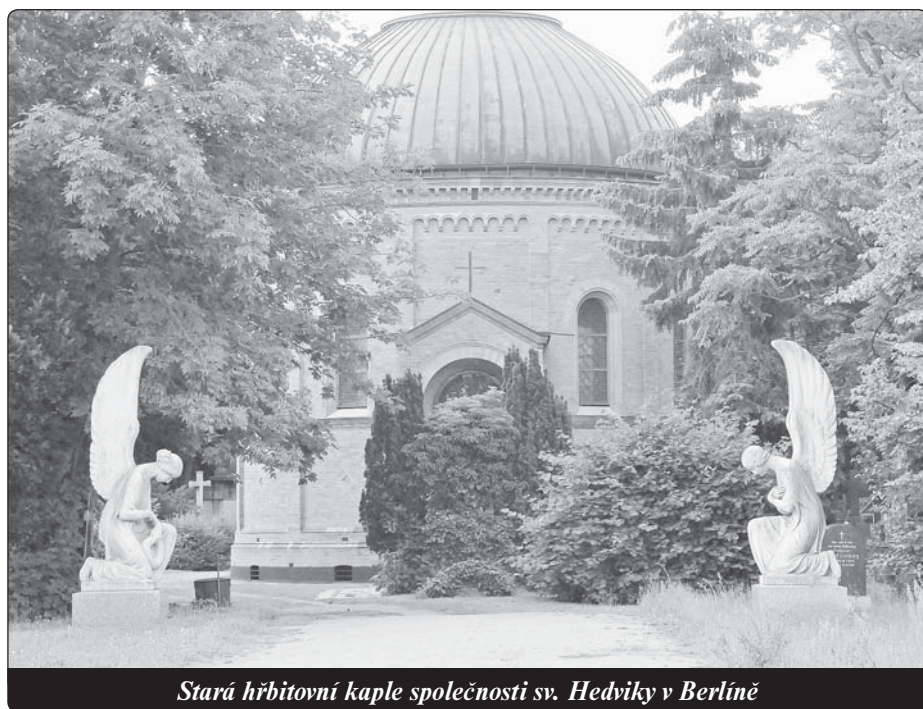
ní „Sekretariátu sociální studentské práce“ (SSS), později zvaného jednodušeji „Sonnenscheinův kroužek“. Získal pro něj tisíce mladých lidí. Během první světové války posílalo toto sdružení miliony tištěných dopisů vojákům na všech frontách. Odpovědí bylo 70 000 děkovaných dopisů. Sonnenscheinova slova udělala už tenkrát dojem.

V roce 1918 po prohrané válce se vypravil Sonnenschein, mezitím 42letý, na cestu do Berlína. Oficiálně jako „duchovní studentů“. Nesčetným studentům se stal ve velkoměstě morální a duchovní oporou. Jeho pomoc se rozšířila do všech oblastí. Jemu vděčí mnozí, že nezahynuli v močálu ciziny. Ale jeho snaha se rozšířila i mimo mladé lidi: Carl Sonnenschein chtěl být apoštolem pro všechny.

Kartotéka v jeho legendárním úřadě zaujímala na sklonku jeho života kolem 100 000 jmen, všech opatřených poznámkami. Všichni tito lidé s ním někdy a někde vstoupili do kontaktu (v závěti nařídil, aby se po jeho smrti kartotéka zničila, což se pak také stalo).

Zvýšení sebevědomí katolíků v diaspoře považoval Carl Sonnenschein za vznesený úkol. Katolíci německého hlavního města se měli stát světlem a kvasem pro celou zemi. Na „pastoraci města“ záleželo všechno. Od té doby, kdy Sonnenschein převzal redakci „Církevních listů“ (Kirchenblattes), mohl rozšiřovat svoje požadavky mezi širokou veřejnost. Kromě S.S.S. založil Sonnenschein také A.A.A. (akademický pracovní úřad). Nouze akademiků byla v Berlíně často nevyzpytatelně velká. Svými oznámeními v „Církevních listech“ mohl odstraňovat velkou část nezaměstnanosti. Okruh spolupracovníků (označovaný jako „tiskový apoštolát“) se staral o co největší rozšíření „Listů“. Ti přinášeli Listy nejenom 60 000 pravidelným odběratelům, ale nosili přiměřený počet výtisků do každé nemocnice, do domovů a věznic. Tak se stal Sonnenschein nejvlivnějším „reklamním odborníkem“ Božím v hlavním městě.

Od Sonnenscheina pochází také „Akademická čítárna“ Berlína (typ knihovny) a „Katolická lidová univerzita“. Obě zařízení přitahovala mnoho návštěvníků, byla velkým požehnáním pro město. Byl přítomen také při založení „Dějepisného spolku Braniborské marky“, jehož vedení



Stará hřbitovní kaple společnosti sv. Hedviky v Berlíně

převzal slavný konvertita Karl Heinrich Schäfer (přišel o život 29. ledna 1945 v koncentračním táboře v Sachsenhausen). Aby se Berličané naučili vážit si svoji katolické minulosti a milovat ji, podnikal spolek o nedělích výlety do Braniborské marky. Sonnenschein se jich často účastnil, skoro vždycky bral s sebou hosty: lidi, kteří ještě v Berlíně nezapustili kořeny, kteří se na těchto setkáváních seznamovali a uzavírali známosti a přátelství. Na to měl Sonnenschein cvičené oko. O takových nedělích se stávali z cizích lidí bratři a sestry.

Stejnému účelu sloužily „Vodní sporty marky“. První člun byl pokřtěn na „Contra torrentem“ (Proti proudu). Dříve než byly Sonnenscheinovy čluny v neděli spuštěny na vodu, slavil mši svatou pro všechny účastníky. Nemálo studentů slyšelo tak po letech poprvé šfavnaté kázání. Na turistických vycházkách nebo na vyjíždkách na loďkách působil Sonnenschein jako „prostředník Boží“, zaměřoval mysl mládeže k Nekonečnému. Každoročně vycházející „Kalendář pro marku“, jeden z jeho dalších zakladatelských činů, prohluboval lásku ke kdysi katolické Braniborské marce.

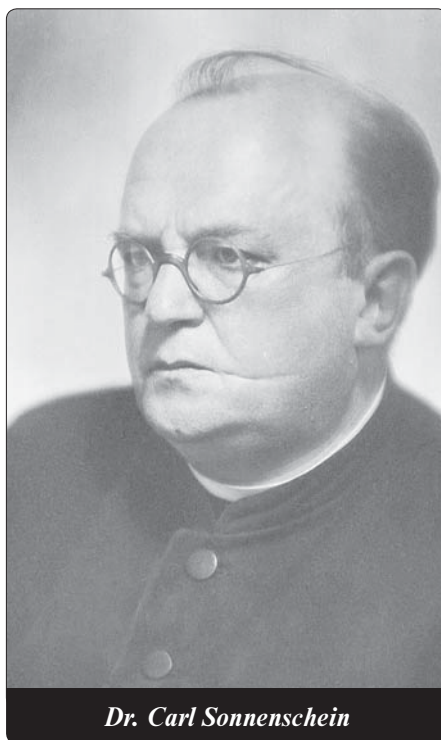
Dalším Sonnenscheinovým zakladatelským počinem bylo sdružení rodáků „Katolické vesnice“. „Josefovo sídlo“ a „Mariina zahrádka“ byly další úspěšné podniky té doby.

Originální byla také roční setkávání mládeže, která se nazývala „Rozloučení maturantů“. Všichni katoličtí maturanti hlavního města dostali pozvání. Nějaká známá osobnost veřejného života přednášela maturantům, kteří se dosud nikdy neviděli, potom všichni ještě dlouho příjemně poseděli. Při tom byla opět navázána přátelství, která trvala často po celý život. Byl to výborný způsob, jak spojit berlínské katolíky do jedné rodiny.

Pro své „Církevní listy“ psal Sonnenschein bezpočet krátkých životopisů slavných berlínských katolíků. K zemřelým měl kněz Sonnenschein zvláštní, živý vztah. V jednom vydání přinesl jména 23 zemřelých s uvedením jejich míst narození a dat narození. Aby mohli lidé navštívit jejich hroby, uvedl berlínské hřbitovy a polohu jejich hrobů. Sonnenschein věřil pevně v existenci a působení „společenství svatých“. Hroby na katolickém

hřbitově sv. Hedviky znal zvláště dobře, lépe než správa hřbitova, jak se dočteme v některém z jeho životopisů.

Carl Sonnenschein měl nejenom rád chudé, on sám žil vědomě chudě. Uměl být velmi hrubý, když ho chtěl někdo odradit od jeho ideální chudoby. To zakusili např. představený a alumni, když zjistili, že jeho boty jsou tak špatné a sešlapané



Dr. Carl Sonnenschein

– podpatky byly našikmo a tak sešlapané, že se v nich už nedalo chodit. Představený se postaral o zbrusu nové boty a vyměnil je v noci s těmi doktorovými obnošenými. Ráno si „postižený“ všiml té příhody. Začal zuřit a křičet, běžel v ponožkách ven na zápraží a chtěl zpátky svoje staré boty. Konečně je dostal. „A tyto nové holínky mi pečlivě zabalte, vezmu je s sebou do Berlína.“ Když se to stalo, doktor se zase uklidnil. Dobré věci chtěl jenom pro chudé, ale ne pro sebe.

Onen představený z Trevíru se jmenoval Nikolaus Bares a stal se v roce 1933 (čtyři roky po Sonnenscheinově smrti) berlínským biskupem. Byl druhým biskupem v biskupství, založeném v roce 1930.

Podobnou zkušenost udělali mnozí jiní, také obě sestry boromejky, sestra Huberta a sestra Filomena, které pečovaly o doktora v jeho poslední těžké nemoci v berlínské nemocnici sv. Hedviky. Proud návštěvníků tehdy nebral konce, mnozí přinášeli dárky. Sonnenschein je ale od-

mítal. Sestra Huberta obstarala doktorovi pár teplých pantoflí, protože jeho nohy byly nateklé a plné ran. Netrvalo dlouho a pantofle zmizely. Byly darovány! Druhý pokus selhal stejně. Pantofle dostala jedna paní, která ho ještě pozdě večer navštívila. Od dalších pokusů sestry upustily.

Jinak se v této těžké nemoci Sonnenschein staral, aby bylo v kuchyni stále připraveno teplé kakao v konvici. Žádný z jeho návštěvníků neměl odtud odejít neodměněný. O ostatní lidi se staral stále, sám ale byl nenáročný, zanedbával se a zapomínal na vlastní potřeby.

Byl Carl Sonnenschein svatý? Málokdo to popírá. Ale všichni se shodují v jednom: Byl „veliký“, jeden z největších, které znal katolický Berlín. Sám sebe nešetřil, nešetřil ale ani svoje spolupracovníky a přátele. Od nich požadoval všechno. Před odevzdáním „Církevních listů“ do tisku se pracovalo celou noc, všichni museli spolupracovat.

Jeho návštěvy u bohatých a dobře situovaných lidí byly obávané. Mohl se vynořit i v pozdních večerních hodinách, náhle a neočekávaně se zástupem zbitých postav, které potřebovaly nakrmit a ubytovat.

Neúnavný a nenáročný žebrák pro chudé byl hluboce zbožný. Denně sloužil mši svatou pro vnitřní povznesení všech zúčastněných. Oddal bezpočet snoubenců, proto ho stále navštěvovali mladí lidé. Svoje mimofarní funkce vykonával většinou v kostele Panny Marie Vítězné (v roce 1938 byl ze stavebních důvodů zbourán). Byl také často volán, aby doprovodil na poslední cestě někoho ze svého velkého okruhu známých (ztroskotanců, bezdomovců, nezaměstnaných atd.). Bez příbuzných zemřeli mnozí v cizině. Sonnenschein jim byl otcem, matkou, bratrem, sestrou. Kolik jich podporoval, když v berlínské metropoli ztroskotali!

I když Sonnenschein v Berlíně neměl svoji vlastní farnost, nebyl cizí v žádném berlínském kostele. Berlín vděčí jemu a jeho „Církevním listům“, za „naplněné kostely v tehdejší době“ – tak je možné číst v jednom z jeho životopisů.

(Pokračování)

Z Maria heute 5/2015 přeložil -mp-

Dopis ženě, která se ptala, co je láska

Ptala jste se mě ve Vašem dopise, abych Vám řekl, v čem spočívá láska, abyste jí mohla svůj život potěšit, neboť jak říká apoštol Korintánům: „I kdybych vydal své tělo plamenům, nemám-li lásku, k ničemu mi to není.“ (1 Kor 13,3) Nedáváte mi lehký úkol a chtělo by to sv. Pavla samotného, jehož slova Vás vedou k tomuto požadavku, aby Vám bylo hodnotně odpovězeno. Není nic důležitější než láska a v ní spočívá dokonalost křesťanského náboženství, jak nás tento apoštol učí: „Ten, kdo miluje druhého člověka, naplnil tím zákon.“ (Řím 13,8) Kvůli tomu se modlete k Duchu Svatému, jehož zvláštním atributem je láska, aby Vám dal světlo k porozumění toho, co to je, jak učinil apoštolům v den Letnic, když ji vlil do jejich srdcí, protože jen On a nikdo jiný tomu nemůže naučit. Neboť jak může smrtelný člověk mluvit jazykem nebeským, kterému mohou rozumět jen blažení, jejichž všechny touhy jsou zaměstnány milováním Boha, a po čem víc On touží, aby milovali? Jak můžu já, který jsem přišel z Adamova plémě a zdědil sklon hledat sebe ve všech věcech, mluvit Vám o té lásce, která je upřena na Boha samotného, a zcela zapomenout na své zájmy? Vykonáváme dokonce mnohé náboženské povinnosti s ohledem na svůj vlastní zisk tak, že často, jakkoliv naše práce může být zbožná, je podněcována pouze sebeláskou. Neboť jako voda plyne do stejného místa ať skrze zlatý, nebo hliněný kanál, tak, jsou-li naše skutky dobré nebo špatné, našim motivem mají sklon být naše vlastní zájmy.

Kéž Ježíš Kristus, který vždy hledal Boží čest a jehož láska Ho přinutila spochynout v zemi, nekonat svou vlastní vůli, ale vůli svého Otce, který Ho poslal, uvolní můj jazyk, protože se neodvažuji mluvit na takové téma, ale Vaše touha mě podněcuje k tomu, abych usiloval říci Vám něco o tom, co jsem četl.

Nejlepší způsob, jak mít lásku a rozumět tomu, co je, je zvážít, jak ji prožívají blažení v nebi, neboť čím více je napodobujeme, tím dokonalejší budeme v této ctnosti. Láska, kterou svatí přinášejí Bohu, přeměňuje jejich vůli tak, že se stává jednou s jeho: to je, že si mohou přát ne-

bo nepřát jen to, co On, protože jak říká sv. Diviš, jeden účinek lásky je konat vůli těch milovaných, a celá Boží láska a vůle je směřována k jeho vlastní slávě a podstatě, která je nanejvýš dokonalá. Z toho tedy plyne, že láska svatých je jednomyslné zalíbení a vůle, s kterou toužíme se vši její silou, aby Bůh mohl v sobě být tak dobrý a slavný a obdivuhodný, jak je. Když vidí, že vlastní všechny tyto dokonalosti, pociťují nevyslovitelnou radost, která je plodem Ducha Svatého. To nám dá nějakou představu, jaká je tato radost, pokud uvážíme, jak se dobrý syn raduje, když vidí svého otce bohatého, mocného, moudrého, milovaného a respektovaného všemi a ctěného králem. Ovšem, některé děti jsou poslušné, že žádná jejich vlastní potíž nebo neštěstí nemůže narušit radost, kterou pociťují v prosperitě svých rodičů, kterou považují za nejdůležitější. Jestliže je tato lidská radost pro rodiče tak velká, jaký musí být jásot svatých, přetvořených nebeskou láskou, při spatření, že Bůh je tak svatý, dokonalý a bohatý ve skvělosti. Vidí, že On jako Stvořitel vesmíru jedním aktem své vůle dal všem věcem jejich krásu a bytí a udržuje je v existenci, takže ani jediný list nemůže zašustit ve větru bez jeho souhlasu. Pohledte na radost, „jakou oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani nevstoupila do srdce člověka“. (srov. 1 Kor 2,9) Toto, nakolik je tomu pro nás možné porozumět, je „láska“ spravedlivých v nebi. Z této přetékající řeky, která oblažuje město Boží, přichází jako potů-

Je to v onom aktu vůle, v němž spočívá láska, a je velkou chybou si myslet, že pokud není doprovázena pocitem radosti, je bezcenná. Dábel to ví...

ček jejich láskou ke svému bližnímu. Jejich jedinou touhou a radostí je vidět Boha, kterého tak horlivě milují jako vlastní slávu a čest, a proto vřele touží, aby blažení, jejich společníci, mohli být tak plně v kráse a radosti, jako jsou oni sami, protože Bůh je v nich takto poctěn. Z tohoto důvodu se radují více v dokonalostech největších svatých než ve své vlastní,

protože vidí, že dávají Bohu větší chválu, a tak ukazují, jak vysoko jsou nad nenávistí, která pramení ze sebelásky.

Ale snad řeknete, že mohou pociťovat více zármutku, když se nacházejí v nižším stupni svatosti než druzí, neboť jim to zabraňuje, aby vzdali mnohem více pocty svému Stvořiteli, než mohli dát. Musíte však pamatovat, že prvním účinkem jejich lásky k Bohu je spojit jejich vůli s jeho tak, že se zcela shoduje s jeho touhami: tak jsou spokojeni s tím, co vlastní, vidouce, že to je jeho vůle, aby jedna duše převyšovala jinou ve slávě. Město Boží je okrášleno růzností hodností mezi svatými, jako viola vydává sladkou hudbu, protože má mnoho strun pro různé tóny, než by mohla vydávat, kdyby měla jednu. Jak blažení vidí, že je zde různost příbytků a stupňů slávy v triumfující církvi, získává na krásě, a tím je čest jejich Pána zvětšena, nejsou utrápeni, že by byli v nižším stavu než ostatní v jejich společenství: neboť oni se svými matnějšími odstíny a jíní s bohatšími barvami se mísí v jednotnou manifestaci nekonečné lásky a krásy svého Stvořitele. To je řeka, kterou sv. Jan viděl v Apokalypse, vyvěrající z trůnu Božího a Beránkova: z tohoto posvátného nápoje a opojení láskou zpívají věčné Aleluja, chválice a velebice našeho Pána Boha. To je glazura, která ozdobuje ty drahocenné kameny, kterými je zbudován chrám nebeského Jeruzaléma.

Nyní, má drahá sestro, taková je svatost, kterou musíte konat ve svém srdci, jakožto místu, kde přebývá Bůh, jak bylo Mojžíšovi nařizeno, aby viděl a vytvořil svatostánek podle vzoru, který mu byl ukázán na hoře. (srov. Ex 25,40) Pokud zamýšlíte projít tímto životem v dokonalé darující se lásce a milosti Boží, musíte, jak je to jen možné, stále toužit, aby On byl v sobě tak dobrý, jako je svatý, a tak plný dokonalosti, jak zajisté je. Musí to být stálá radost a oslava pro vaši duši, abyste viděla Boží atributy a myslela na to, jak zahrnuje v sobě samém všechnu sílu a dokonalost a jak, ačkoli všechno stvoření vlastní své bytí od Něho a nemůže existovat bez Něj, přitom On je nepotřebuje. Toto musí být cíl, o který máte usi-

lovat, a v tomto, jak říká sv. Tomáš, spočívá dokonalá láska.

Pocit křehké zbožnosti k Bohu, kterou začátečníci nazývají láska, ačkoliv je svatá, není vysokého stupně čistoty, jakota, která spojuje duše s jejich Milovaným. Písmo Svaté nás často navádí k této lásce, tak v 97. žalmu nalézáme: „Spravedliví, plesejte v Hospodinu.“ Sv. Pavel také píše: „Raduj se v Pánu!“ A nespokojuje se s radováním se jednou, opakuje radu říká: „Znovu říkám, raduj se.“ David také volá: „Raduj se v Hospodinu, on ti poskytne víc, než po čem touží tvé srdce.“ (Ž 37,4) Toto je radost nejsvětější Panny pocífovaná, když zpívala: „Můj duch jása v Bohu, mém spasiteli“; a jakou náš Pán sám zakoušel, když, jak sv. Lukáš píše, se Ježíš radoval v Duchu Svatém. (srov. Lk 10,21) Královský prorok nám také říká: „Mé srdce a mé tělo křičí radostí k živému Bohu.“ (Ž 84,3) „Srdce“ zde znamená vůli a stane se tak, když se aktuálně zabývá milováním a touhou, aby Bůh mohl vlastnit ty dobré věci, které jsou ve skutečnosti jeho. Někdy tato radost přeplní duši, že je tělo samotné rozohněné zbožností ke svému Stvořiteli. Je to tak dokonalé a zbožné, že církev, která je vedena Duchem Svatým, nás zve ke konání toho v *Uvedení do první modlitby dne* a vysvětluje: „Pojďme, radostně volejme k Hospodinu, s jáсотem pozdravujeme Skálu naší spásy.“ (Ž 95,1) Jestli prokážete svou znamenitost, cvičte se v ní, a zjistíte, že duše nemůže být utěšena bez chvály Boha. Vidouc Boha vlastnit všechno, takže duše Ho chce mít, začíná Mu okamžitě vzdávat díky. To je tentýž účinek, který se projevuje u blažených v nebi, podle žalmu: „Šťastní, kdo bydlí v tvém domě, chválí tě bez ustání.“ (Ž 84,5) Tak horoucně planulo srdce sv. Augustina hořící touto láskou, že zvolal: „Jestliže jsi Ty, Bože, hodný Augustina a já Boha, učiním Tě Bohem a sebe Augustinem.“ Není zde potřeba další instance, aby dokázala plnost této lásky, prokazatelně té, která vytrhne člověka ze sebe samého a spojí ho s Božskostí.

Tedy, má drahá sestro, ať jsou Vaše jednání a zbožnost směřovány ke slávě a cti Boha, jenž zasluhuje, aby všechna jeho stvoření Mu mohla sloužit a adarovat Ho pro jeho vlastní dobrotu, aniž by se dívala na jakoukoliv rekompensaci pro sebe. Ačkoliv je správné a svatě vykonávat na-

še dobrá díla s nadějí na budoucí odměnu, nyní dokonalá láska spíše ať hledá čest a slávu našeho Pána Boha – to by měl být náš hlavní záměr. Někdy můžeme uvažovat o získání požehnání pro sebe, k oživení naší horlivosti v dobrých dílech; tak můžete říct s Davidem: „Nakláním své srdce, aby konalo tvou vůli, v tom je odměna navždy.“ (Ž 119,112)



Ale snad se budete ptát: „Jak může duše, která je často smutná a vlašná, mít sílu stále se radovat a jásat v Pánu? Jak může vždy pocífovat takovou dokonalou a svrchovanou lásku?“ Jak jsem Vám již říkal, láska spočívá v neochvějně touze, aby Bůh mohl v sobě vlastnit všechny dokonalosti Mu náležející, a to si může srdce přát, ačkoliv bude pusté a smutné; stejně jako syn může doufat kvůli otcově radosti, jakkoliv je sám nešťastný. Připouštím, že pro toto není nutná milost Boží, ale že nikdy neodmítá ty, kteří usilují jít touto cestou. Pokud si přeje intimněji komunikovat s duší, dává jí také radost a jáсот, které jsou plodem Ducha Svatého. Když nám jeho Výsost věnuje tuto přízeň, děkujeme za ni; ale když nedává záruku, že tak učiní, setrvejme v úsilí k chválení, uctívání a adarování Jeho, jak zasluhuje. Je to v onom aktu vůle, v němž spočívá láska, a je velkou chybou si myslet, že pokud není doprovázena pocitem radosti, je bezcenná. Dábel to ví a vždy nás pokouší, abychom se cítili vlašni a prázdni natolik, že opustíme tuto svatou praxi. Vytrvejte v tom a zacpěte si uši vůči jeho pokoušení, nebo nikdy

nezískáte korunu v nebi, již ti, kteří jsou pokročili v této svaté lásce, nosí už na zemi. Stále dávejte pozor, abyste dělala Bohu čest svým skutečným cílem, neboť pro jeho velikost je náklonnost směrem k sebelásce zděděná s padlou přirozeností, že budete někdy hledat sebe samu, i když budete jednat s tímto záměrem: těšit se ze své náklonnosti k Němu, kvůli odměně v nebi nebo kvůli útěše, kterou to přináší Vaší duši, nebo pro jiný sobecký motiv, který by ničil dokonalost Vaší lásky.

Nyní, když vidíte, jak je Vaše láska k Bohu utvářena podle svatých v nebi, vysvětlím Vám lásku k Vašemu bližnímu, která by z toho měla prýstit. Ta spočívá v milování jeho ctností a toužení po nich kvůli němu, že Bůh může být oslaven v něm. Vaše potěšení by mělo růst úměrně k růstu jeho svatosti a měla byste litovat jeho vin jako urážek proti jeho Stvořiteli. Neboť jelikož láska k Bohu spočívá v přání mu dobrého a radování se v jeho dokonalostech, tak bratrská láska je aktem vůle, kterou přejeme dobro druhým, radujeme se v jejich opravdovém dobru a litujeme jejich vin. Toto je velká milost našeho Pána udělovaná těm, které si vybírá. Lásky k Bohu a k člověku se pak sbíhají do jednoho cíle, že Bůh může být chválen a oslavován.

To ukazuje, jak dalece chybuje v lásce ten, kdo je smutný, když vidí, že ostatní konají větší pokrok v dokonalosti než on sám. Ačkoliv by naše srdce měla být hluboce zasažena, když vidíme, že nesloužíme Bohu, jak bychom mohli a měli, a měla by být utěšena, když vidí druhé vzdávat Mu poctu, které se Mu od nás nedostává. Pocífovat lítost v tomto prameni pouze ze sebelásky, neboť kdybychom toužili pouze po Boží slávě, nemohli bychom než se radovat, když vidíme, že Mu ji ostatní dávají.

Nyní, drahá sestro, vidíte, co musíte dělat v ráji církve bojující, do které Vás Bůh umístil, když vás povolal ke své lásce a milosti, pokud byste doufala získat odměnu, jež bude dána církvi vítězné ve slávě, v které, prosím našeho Pána, abychom Ho my všichni mohli oslavovat a chválit a radovat se z Něho po celou věčnost. Amen.

Z Letters of Blessed John of Avila.

Stanbrook Abbey, Worcester.

Burns & Oates LTD., 28 Orchard st. London. W. 1904

Přeložil -jn-

Afričtí biskupové odmítli ideologickou kolonizaci svého kontinentu

Biskupové Afriky a Madagaskaru se postavili proti ideologické kolonizaci Afriky maskované podporou rozvoje. V deklaraci k summitu o rozvoji po roce 2015, který byl na programu v newyorském sídle OSN ve dnech 25. - 27. září, se biskupové s rozhodností staví proti plánům pomoci, které decimují jejich kontinent. Dokument vznikl už letos v červnu a podepsalo jej 45 biskupů. Zveřejněn byl až nyní.

Biskupové demaskují „ducha nového kolonialismu“, který „se skrývá za libivými slovy jako svoboda, rovnost, práva, autonomie, demokracie a rozvoj“. Za programy mluvícími o zdraví a právech se neskrývá nic jiného než propagace sexuální výchovy bez morálních odkazů a genderová ideologie. Dokument je označuje za projev „egoistických a zvrácených zájmů“, které zvenku a s rostoucí agresivitou prosazují africké nátuře cizí individualismus a hédonismus, jsou nositelem civilizace smrti a zneužívají chudoby, slabosti a neznalosti populace.

Africká církev volá po respektu k důstojnosti obyvatel kontinentu, kteří nemají být snižováni na potenciální trh pro farmaceutický průmysl. Biskupové odsuzují *Protokol z Maputa* i *Kampaň za snížení úmrtnosti novorozenců a matek*, které byly vnuceny pod politickým a ekonomickým tlakem. Navzdory názvům jejich jediným cílem je kontrola a drastické snížení africké populace. „My Afričané musíme vyslovit kategorické »ne« tomu-

to plánu, který zabije náš kontinent,“ stojí v dokumentu.

Stejně jasnými slovy mluví biskupové o nových formách otrokářství ve jménu „modloslužby peněz“ a vybízejí politiku, aby pečlivě analyzovali strategie a rozvojové programy, které sice mluví o „blahobytu a prosperitě“, ale ve skutečnosti jde o programy ničící lidské hodnoty a rozvoj respektující důstojnost a posvátnost lidské osoby a rodiny. V závěru se biskupové obracejí na státy a mezinárodní organizace s výzvou, aby „ctily transcendentnost, centrálnost a vysokou hodnotu rodiny založené na manželství mezi mužem a ženou, mateřství, životu a náboženství“. „Probuďte svá svědomí!“ apelují afričtí biskupové. „Neberte Afričanům jejich suverenitu a nezrazujte jejich důvěru.“

Za programy mluvícími o zdraví a právech se neskrývá nic jiného než propagace sexuální výchovy bez morálních odkazů a genderová ideologie. Dokument je označuje za projev „egoistických a zvrácených zájmů“...

Papež František 25. září v New Yorku ve své promluvě při zahájení 70. valného shromáždění OSN o přijetí dokumentu *Cíle udržitelného rozvoje do roku 2030* si řekl, že jde o znamení naděje. Ale neopomněl říci, jak správně uchopit naplnění

vytčených cílů: „Ze všech těchto důvodů bude nejjednodušším a nejadekvátnejším měřítkem a indikátorem plnění nových *Cílů rozvoje* účinná, praktická a bezprostřední dostupnost neodmyslitelných materiálních a duchovních statků pro všechny lidi: vlastní příbytek, důstojná a náležitě placená práce, dostatek obživy a pitná voda; náboženská svoboda a všeobecněji svoboda ducha a vzdělání. Tyto pilíře integrálního rozvoje mají zároveň společný základ, kterým je právo na život, a v ještě širším smyslu to, které bychom mohli nazvat právem na existenci samotné lidské přirozenosti.“ A dále: „Bez uznání určitých etických, přirozených a neodstranitelných omezení a bez neprodlené realizace zmíněných pilířů integrálního lidského rozvoje hrozí nebezpečí, že se cíle »ochrany budoucích pokolení před metlou války, podpory sociálního pokroku a zlepšování životní úrovně ve větší svobodě« (*Charta OSN, Preambule*) stanou nedosažitelným preludem nebo ještě hůře, prázdným slovem, které slouží jako výmluva k jakémukoli zlořádu a korupci anebo k prosazování ideologické kolonizace vnucováním anomálních a v posledku vlastně nezodpovědných životních modelů a stylů, které jsou identitě národů cizí.“

V závěru svého proslovu pak papež uvedl: „Společný dům všech lidí musí nadále vycházet ze správného chápání všeobecného bratrství a z úcty k posvátnosti každého lidského života, každého muže a každé ženy; chudých, starých, dětí, nemocných, nenarozených, nezaměstnaných, opuštěných, tedy těch, o kterých se má za to, že je lze odespat, protože nejsou ničím víc než čísly té či oné statistiky.“

Nabízí se otázka, zda je možné zmíněný dokument považovat za znamení naděje, je-li zřejmé, že ve svých záměrech je v přímém rozporu s papežovou vizí duchovního a materiálního prospěchu celého lidstva... Obavy afrických biskupů, jak ukazuje zkušenost s podobnými dokumenty, jsou jistě oprávněné a alarmující.

S využitím www.radiovaticana.cz

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Oni mu odpověděli: „Můžeme!“ Ježíš jim řekl: „Kalich, který já piji, pít budete, a v křest, ve který já budu ponořen, ponoření budete. Ale posadit po mé pravici nebo levici není má věc, nýbrž je pro ty, kterým je to připraveno.“ Když to slyšelo ostatních deset, rozmrzeli se na Jakuba a Jana. Ježíš si je zavolal a řekl jim: „Víte, že ti, kdo se pokládají za

panovníky, tvrdě vládnou národům a velmoži dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vašim služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.“

Důkazy o obchodování s potracenými dětmi jsou pravdivé

Novinářům se během tří let podařilo získat průkazní materiál, že Americká federace pro plánované rodičovství (PPFA) prodává části tělíček potracených dětí a provádí potraty v USA zakázanou metodou potratu částečným porodem. Ve videozáznamech získaných skrytou kamerou to potvrdila lékařka Deborah Nucatolová, ředitelka zdravotnických služeb PPFA.

Podle Nucatolové je zájem o neporušená játra, srdce, plíce a lebku. K tomu potratáři využívají ultrazvuk, aby dítě vmanipulovali do pozice pánevním. Právě tento postup je v USA zakázán. Zakázán je i nákup a prodej lidských plodových tkání. Prezidentka a výkonná ředitelka PPFA Cecile Richardsová práci Nucatolové v uveřejněných záznamech chválí.

PPFA v reakci na zveřejněné videozáznamy reagovala prohlášením, v němž potvrzuje odebrání částí potracených těl ve svých klinikách i určité finanční odměny. Zároveň však lživě tvrdí, že pacientky daly k odebrání souhlas, že PPFA negeneruje žádný finanční zisk a že vše je legální.

Novináři a autoři tohoto dlouhodobého výzkumu poznamenávají, že PPFA vydělává na prodeji tělíček potracených dětí a tento byznys se realizuje na všech úrovních organizace. Prostřednictvím voličů vyzývají politiky, aby PPFA hnali k zákonné odpovědnosti a aby zakázali přerozdělování peněz daňových poplatníků, které jsou zneužívány pro barbarský potratový průmysl.

Ředitelka americké organizace Planned Parenthood Cecile Richardsová čelila dotazům v Kongresu, protože finance, které Planned Parenthood každoročně dostává, pocházejí i z peněz daňových poplatníků. Richardsová, která tvrdila, že záznamy pořízené skrytou kamerou byly zfalšovány a Planned Parenthood nabízí hlavně antikoncepci, rakovinový screening a že další zdravotní služby a tzv. dárcovství orgánů a tkání potracených dětí provádí jen jedno procento jejich klinik, a to legálně, byla nucena přiznat, že její organizace utrácí velké množství financí za cestování, zábavu

a horentní platy, zatímco nabízené zdravotní služby jsou tím pádem redukovány. Sama Richardsová ročně pobírá odměny ve výši 520 000 dolarů.

Republikáni dali jasně najevo, že Planned Parenthood nepotřebuje federální dotace a záznamy označili za „barbarské a odporné“. Soudní analýza deseti videí⁽¹⁾ pořízených americkým *Centrem pro lékařský pokrok* potvrdila, že záznamy jsou autentické a nebyly zfalšovány. Ve videích zaměstnanci Planned Parenthood popisovali, jak získávají tkáň potracených dětí pro výzkum, což je v rozporu se zákonem.

Demokraté naopak stojí za Planned Parenthood a prezident Obama pohrozil, že republikánské zrušení federálních dotací bude vetovat. Roční rozpočet Planned Parenthood představuje 1,3 miliard dolarů. Třetina – asi 450 milionů dolarů – pochází z federální pokladny a má hradit služby pro nemajetné pacienty. Tyto finance chtějí nyní dva výbory Sněmovny reprezentantů přesunout do komunitních zdravotních středisek. Planned Parenthood má být i nadále předmětem vyšetřování ze strany Kongresu.

V Evropském parlamentu se konaly semináře přímo organizované mezinárodní organizací IPPF a socialistickými a liberálními europoslanci na podporu tzv. reprodukčního zdraví. Proto sepsala skupina europoslanců dopis, ve kterém žádá předsedu Evropského parlamentu Martina Schulze, aby jednal „bez zbytečného odkladu“ a „zakázal přístup IPPF a všech jejich zaměstnanců na půdu Evropského parlamentu“. Mezi signatáři dopisu jsou i Pavel Svoboda a Michaela Šojdrová.

Skandál kolem aktivit Planned Parenthood a zabíjení dětí před narozením tak jasně vymezil strany – jedna to považuje za zcela legitimní a druhá s tím naprosto nesouhlasí.

Ze zpráv Hnutí Pro život ČR

Poznámky:

⁽¹⁾ <http://www.centerformedicalprogress.org/cmp/investigative-footage/>

Obhájci homosexuality proti papežovi Františkovi

Britský internetový portál *Pink News* (1. září 2015) vychvalující homosexualitu vyrazil do boje proti papeži Františkovi. „Ikona papeže, který je gay-friendly, je podvod,“ hlásá titulokomentář, jehož autor Nick Duffy vyzývá ke skoncování s tímto falešným obrazem. Všimá si mimo jiné, že papež František podpořil slovenské referendum o tom, že pojem manželství patří výhradně instituci tvořené mužem a ženou, a kritizuje ty známé osobnosti, které se hlásí k homosexualitě, a přitom chválí papeže. „Jeho bezpečný výrok »Kdo jsem já, abych soudil« – stojí ve zmíněném komentáři – „je citován na podporu onoho falešného obrazu, přičemž se nebere v úvahu, že je vytrháván z kontextu celé jeho výpovědi, která cituje Katechismus katolické církve označující homosexuální jednání za nezřízené,“ pohoršuje se autor britského deníku propagujícího homosexualitu nad těmi, kdo zmíněný výrok papeže Františka vykládají jako ocenění homosexuality.

www.radiovaticana.cz, 15. 9. 2015

Vydražen dopis s vyznáním Darwinovy nevěry

Do dražby putoval dopis, ve kterém Charles Darwin prohlašuje, že nevěří v Boha. Informuje o tom britský deník *The Guardian*. Autor spisu *Původ druhů* odpověděl tímto stručným listem na otázku mladého advokáta Francise McDermotta: „S politováním Vám musím sdělit, že nevěřím v Bibli jako v božské zjevení a tudíž ani v Ježíše Krista jako Božího Syna.“ Tuto větu napsal Darwin 24. listopadu 1880, tedy 21 let po vydání zmíněného spisu *Původ druhů*, který se stal jakousi „biblí“ evolucionismu a přírodovědnou hodnotu dnes již postrádá. Darwinův dopis byl vydražen 21. září za 177 000 euro v aukční síni Bonhams v New Yorku. Poprvé se však na veřejnosti objevil v roce 1996.

Podle zpráv tiskových agentur

Rodina je největší nepřítel globálního trhu

V knihovně jedné známé obchodní školy si jakýsi student sepisoval svoje *curriculum vitae*. Hned pod svoje jméno připsal „svobodný“. Jeho zvědavý přítel se jej zeptal, proč ta dodatečná informace. Mladík, překvapen naivní otázkou, odpověděl, že si tak zvyšuje šanci na přijetí. „Když nemáš rodinu, firma ví, že jsi více flexibilní, pokud jde o pracovní dobu a přemísťování. Máš tak větší možnost být vybrán.“ Odpověď příznačná pro sociálně-ekonomickou mutaci, která nastala a kterou synteticky odráží výraz „mám rodinu“ a „nemám rodinu“. Pro princip i účel ekonomické aktivity je rodina odpudivým břemenem a překážkou.

Zdá se to poněkud směle tvrzení, ale lze říci, že rodina, která je první školou solidarity a uváženého užívání zdrojů, je v dnešní době rozvratným elementem, poněvadž je cizí mechanismům, které vytvářejí globální trh. Přirozený sklon rodiny k šetření a solidaritě jdou špatně dohromady s ekonomickým systémem postaveným na neomezeném konzumu a vyhrcované konkurenceschopnosti. Doba i logika rodinného života nejsou slučitelné s devastujícím pracovním rytmem, který ukládá trh a také hrozba snadného propuštění za nedostatek soutěživosti. Výše uvedená – skutečná – příhoda mladého studenta, který sestavuje své *curriculum*, ukazuje, že nemít rodinu je na Západě z hlediska konkurenceschopnosti skutečná výhoda v plném smyslu slova.

Jak vůbec mohly vzniknout pojmy „mít“ a „nemít rodinu“? Americký ekonom Steven Horwitz podává jasné a systematické vysvětlení této otázky a pravděpodobně je nevědomky přejímá od dvou spisovatelů a přátel z počátku 20. století: Chestertona a Belloc. Podle Horwitze je možné interpretovat evoluci rodiny jako pohyb směrem od domácnosti k trhu, počínaje industrializací, která odstartovala moderní výrobní proces. V předindustriální éře byla základní výrobní jednotkou rodina (nebo klan v městském kontextu) a nikoli továrna. Samotná výroba – na venkově zemědělská a ve městě řemeslná – byla zaměřena na obživu a nikoli na „růst“. Kromě

kožto základní výrobní jednotky ekonomického systému a rodina byla postupně deklasována na pouhé pasivní a měšťácké středisko spotřeby. Placená práce – kromě toho, že je ztělesněním fraktury mezi výrobou a vlastnictvím – začala také žít individualistickou koncepcí ekonomického systému, poněvadž umožňovala existovat mimo rodinu či sociálně-ekonomický klan prodejem práce té nejlepší nabídce. Odtud následuje pohyb směrem k trhu ve zmíněném smyslu. Proto v dnešním systému není ekonomickou hodnotou rodina, nýbrž jedinec (nebo lépe spotřebitel), jak dokazuje také mizivá pozornost, kterou věnuje rodině vysokoškolská výuka ekonomie.

Zrušením vazby mezi *domus et labor* vymizela také původní funkce rodiny jakožto základní výrobní jednotky ekonomického systému a rodina byla postupně deklasována na pouhé pasivní a měšťácké středisko spotřeby...

toho vzhledem k nedostatku technologického kapitálu závisela ekonomická aktivita zásadně na pracovní síle, z čehož plynulo, že početné potomstvo bylo vysoce žádané a to také jako záruka na stáří. *Domus et labor* – dům a práce – proto tvořily nerozlučný celek. Chesterton píše, že právě příchod kapitalismu a pracovní mzda „způsobily, že muži začali opouštět svoje domovy, aby si našli práci“ a „žili u svých továren místo u svých rodin“.

Zrušením vazby mezi *domus et labor* vymizela také původní funkce rodiny ja-

Je to zhoubná krátkozrakost, vezmeli se v úvahu, že rodinné podniky jsou doposud základem a chloubou ekonomik, např. v Itálii. Proto je také ve světle výše řečeného italská ekonomika často obviňována z neefektivnosti pejorativním a oxymorfním výrazem „rodinný kapitalismus“. Odtržení domova od práce vedlo ke vzniku konzumní obsese a k radikální mutaci účelu ekonomické aktivity. Tím už není rozumné živobytí, nýbrž nekonečný růst budovaný na křečovitém zvyšování spotřeby typické pro masovou společnost. Rodina, která šetří, je nebezpečným a cizorodým tělesem ekonomického systému, který přivádí na svět děti nikoli jako zdroj a pozeňování, nýbrž jako luxus a jako překážku pracovní konkurenceschopnosti.

Francouzský filosof Fabrice Hadjadj proto poznamenává, že rodina je vlastně jakási anarchie, protože předchází nejenom právo a stát, ale také trh. A ve všezravném a totalitním ekonomickém systému, který nezná jiné pravidlo než profit, se tato anarchie, která se drží jiné logiky, paradoxně stává úhlavním nepřítelem globálního trhu.

Z blogu římských oratoriánů sv. Filipa Neriho přeložil Milan Glaser (Zdroj: www.radiovaticana.cz, 30. 8. 2015)

Exorcista o Islámském státu

Římský exorcista P. Gabriele Amorth prohlásil, že Islámský stát je Satan a vytkl západním národům, že na to nerea-gují. „ISIS je Satan: věci se dějí nejdříve v duchovní oblasti a pak se konkretizují na této zemi,“ napsal na svou facebookovou stránku. „A duchovní oblasti jsou jen dvě – Duch Svatý a duch ďábla.“

Zlo se podle P. Amortha skrývá různým způsobem: v politice, v náboženství, v kultuře – ale má jen jeden zdroj inspirace: ďábla. „Jako křesťan s touto bestii bojuji duchovně,“ dodal.

„Politický svět dnes dostatečně nere-aguje na masakry křesťanů, ale budeme muset bojovat s ISIS různým způsobem. Musíme se ptát, co Západ za poslední desetiletí udělal.“ P. Amorth vysvětluje: „Satan stále tvrdí, že svět je v jeho moci, a to, co říká on, je pravda. Biblicky řečeno, žijeme v posledních dnech a ďábel zuřivě pracuje.“ Připomněl desetitisíce Iráčanů na útěku a útisk křesťanů v Sýrii. Opakovaně upozorňuje, jaké nebezpečí znamená, že lidé už nevěří v ďábla.

RC Monitor, zdroj: CNA, 10. 9. 2015

Rodina je naším spojencem ... - dokončení promluvy Svatého otce ze str. 2

Naše chápání ztvárněné integrací církevní formy víry a snubní zkušeností milosti je svátostně pozeňané, což nás přirozeně nesmí uvést do zapomnění hluboké transformace epochálního rámce, který ovlivňuje sociální a bohužel také právní kulturu rodinných svazků a který vtahuje všechny, věřící i nevěřící. Křesťan není „imunní“ vůči dobovým změnám a tento konkrétní svět se svými rozmanitými problémy a možnostmi je místem, ve kterém musíme žít, růst a zvěstovat.

Kdysi jsme žili v sociálním kontextu, kde souběžnost občanské instituce a křesťanské svatosti byla hmatatelná a sdílená. Obojí bylo propojeno a vzájemně se podporovalo. Nyní tomu tak není. Současnou situaci bych popsal dvěma typickými obrazy naší společnosti. Na jedné straně známé obchody a malé krámky našich čtvrtí a na druhé obrovské supermarketky nebo obchodní centra.

Před časem bylo možné najít v tom- též obchodě všechny nezbytnosti osobního a rodinného života. Výlohy byly ovšem chudé, produktů pár a možnost vybrat si byla nepatrná. Existoval však osobní vztah mezi prodávacem a kupujícími z blízkého okolí. Prodáválo se na dluh, existovala důvěra, vzájemná známost, blízkost. Jeden důvěřoval druhému. Dostávalo se odvahy důvěřovat si. V různých čtvrtích byly místní obchody.

V posledních desetiletích vznikly a rozšířily se obchody jiného typu: obchodní centra. Zdá se, že svět se stal obrovským supermarketem, ve kterém kultura dostala konkurenční dynamiku. Neprodává se na dluh, nelze druhým důvěřovat. Neexistuje osobní a vzájemný vztah. Zdá se, že nynější kultura uvádí lidi do dynamiky nezávanosti k ničemu a k nikomu, aby důvěru nedávali ani nepřijímali. Nejdůležitější se dnes zdá sledování poslední tendence, posledního dění. A to také na rovině náboženské. Co je dnes důležité, zdá se být určováno konzumem. Spotřeba vztahů, spotřeba přátelství, spotřeba náboženství, spotřeba, spotřeba... Nezáleží na ceně, ani na konsekvencích. Spotřeba nerodí svazky, nýbrž přesahuje lidské vztahy. Svazky jsou pouhým „prostředkem“ k uspokojení „mých potřeb“. Bližní se svojí tváří, svým příběhem a svými city přestává být důležitý.

A takoveto jednání rodí kulturu, která odepisuje všechno, co už „je k ničemu“, anebo „neuspokojuje“ chutě spotřebitele. Učinili jsme ze své společnosti multikulturní výlohu, která je široce a výhradně určena gustu „spotřebitelů“, a na druhé straně je mnoho, velmi mnoho těch, kteří „se žíví kousky, které padají se stolu jejich pá-nů“ (Mt 15,27).

To způsobuje velké zranění, velkou kulturní ránu. Odvážil bych se říci, že naše největší chudoba či kořen mnoha soudobých situací spočívá v radikální samotě, ve které se ocitá mnoho lidí. Klikáním na „To se mi líbí“, sledováním počtu *followers* na nějaké sociální síti sledují lidé – sledujeme my – nabídku soudobé společnosti. Je to snaha vyvíjená v děsivé samotě a v bezbřehém hledání pocitu uznání. (...)

Dnešní svět od nás naléhavě vyžaduje pastorální konverzi. „Je životně důležité, aby dnes církve vycházela zvěstovat evangelium všem, na všech místech, při každé příležitosti, neprodleně, bez zdráhání a beze strachu. Radost evangelia je pro všechny lid a nemůže nikoho vylučovat.“ (*Evangelii gaudium*, 23) Evangelium není spotřební produkt, není součástí této spotřební kultury.

Chybovali bychom, kdybychom tuto „kulturu“ nynějšího světa interpretovali z hlediska manželství a rodiny pouze jako odcizující v rámci čirého a pouhého egoismu. Stali se snad všichni mladí této doby nenapravitelně bojácny, slabými a lehkomyšlnými? Neupadněme do této léčky. Mnozí mladí si v rámci této odrážející kultury vnitřně osvojili určitý druh bezděčné poddanosti a mají strach, neuvědomělý strach. Jsou paralyzováni vůči těm nejkrásnějším a nejvznešenějším a také nejvíce potřebným podnětům. Mnozí odkládají manželství v očekávání, že dosáhnou ideálního blahobytu. Mezitím život plyne, bez chuti. Moudrost opravdové životní chuti totiž zraje s časem jako plod velkorysé investice vášně, inteligence a nadšení.

Před několika dny jsem v americkém Kongresu řekl, že žijeme v kultuře, která nutí a přesvědčuje mladé, aby nezakládali rodinu. Předně z nedostatku materiálních prostředků a potom z přebytku prostředků umožňujících zůstat v pohodlí. Pokušením je tedy nezakládat rodinu.

Jako pastýři jsme my biskupové povoláni shromažďovat síly a probouzet nadšení pro zakládání rodin plně odpovídajících Božímu pozeňání podle jejich vlastního povolání. Musíme investovat svoji energii ani ne tak do vysvětlování a ukazování aktuálních defektů dnešní situace a výhod křesťanství, ale spíše do smělého vybízení mladých k tomu, aby byli odvážní ve volbě manželství a rodiny. (...)

Pastýř musí ukazovat, že evangelium rodiny je opravdu „dobrá zvěst“ ve světě, kde se zdá, že svrchovaně vládne pozornost k sobě samému. Nejde o romantickou fantazii. Houževnatost při tvorbě rodiny a její rozvoj proměňuje svět a dějiny. Rodiny proměňují svět a dějiny. (...)

Dobrý pastýř se zřiká vlastních rodinných citů, aby všechny svoje síly a milost svého zvláštního povolání oddal evangeliumu žehnání muže a ženy, kteří propůjčují život plánu Božího stvoření, počínaje těmi ztracenými, opuštěnými, raněnými, zdrcenými, odcizenými a postrádajícími vlastní důstojnost. Tato totální odevzdání Boží agapé zajisté není povoláním, kterému je cizí něha a láska! Stačí nám dívat se na Ježíše, abychom to pochopili (srov. Mt 19,12). Poslání Dobrého Pastýře v Božím stylu – a jedině Bůh tím může pověřit, nikoli vlastní nárok! – napodobuje ve všem a všim citový styl Syna ve vztahu k Otci a odráží se v něžnosti svého odevzdání z lásky ku prospěchu mužů a žen lidské rodiny.

V optice víry je to drahocenný argument. Naše služba potřebuje rozvíjet smlouvu církve a rodiny. To zdůrazňuji: rozvíjet smlouvu církve a rodiny. Jinak vyprahneme a lidská rodina se naší vinou nenapravitelně vzdálí od Dobré zvěsti dané Bohem a půjde si do módního supermarketu zakoupit produkt, který se jí momentálně bude více líbit. (...)

Rodina je naším spojencem, naším oknem do světa, rodina je zřejmostí neodvolatelného Božího pozeňání určeného veškerému potomstvu těchto obtížných a nádherných dějin stvoření, kterému jsme povoláni sloužit. Moc děkuji.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(Redakčně zkráceno)*

Pondělí 19. 10. 2015

6:05 Slib 6:50 Přejeme si ... 7:10 Buon giorno s Františkem
8:10 Magazín festivalu outdoorových filmů 2015 8:30 Misie
naživo - Naděje i beznaděj 9:30 O kom, o čem: O Kostelcích
aneb Kosteláci, Kosteláné, Kosteletčáci a jejich setkávání
10:00 Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop
11:35 Joint náš vezdejší 11:45 Putování do Lurd s Luckou
a Bárrou: Zázračná medaílka 11:50 Sedmihlásky - Zastav se,
slunéčko 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple
Telepace [L] 12:50 Listy z osamělého ostrova: List do Sard
(5. díl): Zpráva pro mrtvé 13:25 Zachraňme kostely (8. díl):
Kostel sv. Barbory v Manětíně 13:45 Nezmaři & Symfonický
orchestr ZUŠ Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohled-
nice z Mohelnického dostavníku 2013 14:40 V pohorách
po horách 14:50 RNDr. Jiří Grygar, CSc. - O planetách ci-
zích sluncí 16:00 V souvislostech (112. díl) 16:20 Putování
modrou planetou: Tibet - Mezi nebem a zemí 17:05 Bazilika
Navštívení Panny Marie ve Frýdku 17:40 Salesiánský
magazín 18:00 Vezmi a čti [P] 18:15 Bratr Prem Bhai
18:25 Sedmihlásky - Zastav se, slunéčko 18:30 Putování
do Lurd s Luckou a Bárrou: Cesta domů 18:40 Terra Santa
News: 14. 10. 2015 19:00 Vatican magazine (832. díl):
Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:35 Přejeme si ...
20:00 Dům ze skla? (6. díl) [L] 21:05 ARTBITR - Kulturní
magazín [P] 21:15 Klapka návraty [P] 22:10 Noční univer-
zita: P. Marek Orko Vácha - Příběh, jehož jsme součástí
23:30 Vatican magazine (832. díl): Týdenní zpravodajství
z Vatikánu 0:05 Kulatý stůl - Pečovat o společný domov
1:35 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 20. 10. 2015

6:05 Vezmi a čti 6:20 Podzimní festival duchovní hudby
2014: A. Dvořák: Mše D dur & Te Deum 7:30 Pod lam-
pou 9:35 V souvislostech (112. díl) 9:55 Muzikanti, hrajte
10:30 Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha - Příběh,
jehož jsme součástí 11:45 Putování do Lurd s Luckou
a Bárrou: Cesta domů 11:50 Sedmihlásky - Zastav se,
slunéčko 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P]
12:15 Vatican magazine (832. díl): Týdenní zpravodaj-
ství z Vatikánu 12:50 Ars Vaticana (13. díl) 13:00 Jezuité o:
Divadlo spirituality 13:20 Útulek svatého Juana Diega
13:40 Naše Prémonté 14:45 Magazín festivalu out-
doorových filmů 2015 15:05 Princ, který si vybral Dona
Boska 15:50 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice
v Moravském krasu 16:10 Přejeme si ... 16:25 Podobenství
(1. díl): O rozsevači 16:55 Poézia v obraze - Ľubomír
Rapoš 17:05 Léta letí k andělům (71. díl) 17:30 Pomoc,
která se točí 17:55 Sedmihlásky - Zastav se, slunéčko
18:00 Cirkus Noeland (26. díl) 18:30 Klaunský pohá-
dkový kuffík (1. díl): O ješitnosti 18:40 Desatero pro děti
- Šesté přikázání: Vždy jedné čistě - Nesesmilníš
18:50 Oblastní charita Znojmo: Rodinný sociální asistent
19:05 Joint náš vezdejší 19:15 Můj Bůh a Walter: Víra
a věda 19:30 Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2015 [P]
20:00 Missio magazín [P] 21:05 Škola křesťanského ži-
vota a evangelizace 21:15 Řeckokatolický magazín [P]
21:30 Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2015 21:50 Hraj, ská-
kej, křič, ale hlavně konej dobro 22:00 P. S. 22:15 Cvrlikání
23:20 Terra Santa News: 14. 10. 2015 23:40 Přejeme si ...
0:00 Charita ve středu (16. díl): Pomoc drogově závislým
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 21. 10. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2015 6:25 RNDr. Jiří
Grygar, CSc. - O planetách cizích sluncí 7:35 Vatican
magazine (832. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu
8:05 Harfa Noemova 8:30 Bez hábitu naživo: Z kláštera
premonstrátů v Želivě 9:30 Oblastní charita Znojmo:
Rodinný sociální asistent 9:50 Generální audience [L]
11:00 Hudební magazín Mezi pražci 11:40 Ars Vaticana
(13. díl) 11:50 Klaunský pohádkový kuffík (1. díl): O ješit-

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV


NOE

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

nosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple
Telepace [L] 12:50 Klapka návraty 13:45 Jezuité o: Divadlo
spirituality 14:05 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem:
Žeň objevů 2014, 2. díl 14:45 ARTBITR - Kulturní ma-
gazín 14:55 O létajícím faráři 15:05 Zachraňme kostely
(8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 15:25 Salesiánský
magazín 15:40 Vezmi a čti 16:00 Cvrlikání 17:05 Můj Bůh
a Walter: Stvoření a evoluce 17:20 V pohorách po horách
17:35 Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2015 18:00 Buon
giorno s Františkem 19:00 Sedmihlásky - Zastav se, slu-
néčko 19:05 Klaunský pohádkový kuffík (2. díl): O závis-
tívém Evženovi 19:15 Terra Santa News: 21. 10. 2015 [P]
19:35 Přejeme si ... [P] 20:00 Večer chval [L] 21:20 Noční
univerzita: Kateřina Lachmanová - Povolání ke službě [P]
22:45 Generální audience Svatého otce 23:15 Listy z osa-
mělého ostrova: List do Sard (5. díl): Zpráva pro mrtvé
23:50 Misie naživo - Naděje i beznaděj 0:50 Noční repríza
dopoledních pořadů.

Čtvrtek 22. 10. 2015

6:05 Řeckokatolický magazín 6:20 Putování modrou pla-
netou: Tibet - Mezi nebem a zemí 7:10 Skanzen Břežno
a Isarno 7:30 Podobenství (1. díl): O rozsevači 8:00 Terra
Santa News: 21. 10. 2015 8:25 Život na konci života
9:55 Joint náš vezdejší 10:05 Outdoor Films se Štěpánem
Černouškem - Sibiřské gulagy 11:40 Sedmihlásky -
Zastav se, slunéčko 11:45 Klaunský pohádkový kuffík
(2. díl): O závistivém Evženovi 12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Dvořák:
Mše D dur & Te Deum 13:15 P. S. [P] 13:30 Generální au-
dience Svatého otce 14:00 Muzikanti, hrajte 14:35 Sestra
Sára 15:00 Cirkus Noeland (26. díl) 15:30 Škola křes-
ťanského života a evangelizace 15:40 Bratr Prem Bhai
15:55 Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2015 16:15 Dana
& Přátelé (1. díl): Julie Francisoá 16:45 Ars Vaticana
(14. díl) 17:00 Magazín festivalu outdoorových filmů 2015
17:20 Don Bosco: světec, který skákal salta 18:00 Desatero
pro děti - Šesté přikázání: Vždy jedné čistě - Nesesmilníš
18:10 Střední cesta 18:25 Sedmihlásky - Zastav se,
slunéčko 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (3. díl):
O dobrosrdečnosti 18:40 Bulharsko: Život ve skrytosti
19:30 Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2015 [P] 20:00 U VÁS
aneb Festivalové kukátko (2. díl) [P] 21:20 Putování po
evropských kláštřech: Klášter benediktinek v Provence,
Francie 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Jezuité o: Divadlo spi-
rituality 0:25 Vatican magazine (832. díl): Týdenní zpravodaj-
ství z Vatikánu 0:55 Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2015
1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 23. 10. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2015 6:30 Zachraňme
kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 6:50 Na
druhé straně zdi 7:20 Listy z osamělého ostrova: List do
Sard (5. díl): Zpráva pro mrtvé 7:50 Dům ze skla? (6. díl)
8:55 Vezmi a čti 9:10 Klapka návraty 10:05 ARTBITR -
Kulturní magazín 10:15 Noční univerzita: Kateřina
Lachmanová - Povolání ke službě 11:40 Sedmihlásky -
Zastav se, slunéčko 11:45 Klaunský pohádkový kuf-
řík (3. díl): O dobrosrdečnosti 12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme

si ... 13:05 Ars Vaticana (14. díl) 13:15 Bratr Prem Bhai
13:30 Salesiánský magazín 13:45 Harfa Noemova
14:10 Putování modrou planetou: Tibet - Mezi nebem
a zemí 15:00 Nezmaři & Symfonický orchestr ZUŠ
Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohlednice
z Mohelnického dostavníku 2013 16:00 Zpravodajské
Noeviny: 22. 10. 2015 16:20 Milosrdní bratři v Čechách
a na Moravě 17:00 Múzeum Kysuckej dediny vo Výchylkove
17:20 Missio magazín 18:25 Sedmihlásky - Zastav se,
slunéčko 18:30 O hloupém Pepánkovi 18:45 Můj Bůh
a Walter: Stvoření a evoluce 19:00 Putování po evrop-
ských kláštřech: Klášter benediktinek v Provence, Francie
19:35 Charita Vsetín 20:00 Cena Celestýna Opitze, z kos-
tela sv. Šimona a Judy v Praze [L] 21:35 V pohorách po
horách 21:45 Přejeme si ... 22:05 O kom, o čem: O tvorbě
Bukovinských Slováků 22:25 Muzikál Judit 23:55 Magazín
festivalu outdoorových filmů 2015 0:15 Dana & Přátelé
(1. díl): Julie Francisoá 0:45 Kurzy Alfa 1:00 Noční re-
príza dopoledních pořadů.

Sobota 24. 10. 2015

6:05 Dana & Přátelé (1. díl): Julie Francisoá 6:35 Bača
Milan od Juraja do Šimona 7:05 Bratr Prem Bhai
7:15 Slib 8:05 Poodří - mokřady mezinárodního vý-
znamu České republiky 8:45 Cirkus Noeland (26. díl)
9:15 Desatero pro děti - Šesté přikázání: Vždy jedné
čistě - Nesesmilníš 9:30 Můj Bůh a Walter: Stvoření
a evoluce 9:45 Přejeme si ... 10:00 Zachraňme kostely
(8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně 10:20 O kom,
o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků 10:40 Bulharsko:
Život ve skrytosti 11:25 Podobenství (1. díl): O rozsevači
12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 P. S. [P]
12:20 Zpravodajské Noeviny: 22. 10. 2015 12:40 Pod lam-
pou 14:45 Terra Santa News: 21. 10. 2015 15:10 U VÁS
aneb Festivalové kukátko (2. díl) 16:35 Joint náš vezdejší
16:45 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů
2014, 2. díl 17:25 Muzikanti, hrajte 18:00 Listy z osa-
mělého ostrova: List do Filadelfie (6. díl): Hledat otevřené
dveře 18:30 Charita ve středu (16. díl): Pomoc drogově
závislým 19:30 V souvislostech (113. díl) [P] 20:00 Cesta
k andělům (50. díl): Veronika Sedláčková [P] 20:50 V po-
horách po horách [P] 21:05 Harfa Noemova [P] 21:30 Dobro
ako princíp svetla a pravdy 22:00 RNDr. Jiří Grygar, CSc.
- O planetách cizích sluncí 23:10 Nezmaři & Symfonický
orchestr ZUŠ Uničov na Dostavníku 2013: Folková pohled-
nice z Mohelnického dostavníku 2013 0:10 Dům ze skla?
(6. díl) 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 25. 10. 2015

6:15 Podobenství (1. díl): O rozsevači 6:45 Kouzlo štip-
ských varhan 7:00 U VÁS aneb Festivalové kukátko
(2. díl) 8:25 Letohrad - muzeum řemesel 8:45 Missio ma-
gazín 10:00 Mše svatá na zakončení biskupské synody
z baziliky sv. Petra v Římě [L] 11:45 ARTBITR - Kulturní
magazín 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L]
12:20 V souvislostech (113. díl) 12:40 Zpravodajský sou-
hrn týdne 13:25 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová -
Povolání ke službě 14:50 Muzikanti, hrajte [P] 15:20 Z kraje
pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 16:25 Cesta k an-
dělům (50. díl): Veronika Sedláčková 17:15 Můj Bůh
a Walter: Stvoření a evoluce 17:35 Jezuité o: Exorcismus
17:55 Sedmihlásky - A já mám, co já mám 18:00 Noeland
(5. díl) 18:20 Desatero pro děti - Sedmé přikázání: Buď
pocivý - Nepokradeš [P] 18:35 Buon giorno s Františkem
19:35 Přejeme si ... [P] 20:00 Má vlast: Zámek Holešov [L]
21:35 V souvislostech (113. díl) 22:00 Dům ze skla? (6. díl)
23:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:10 O kom,
o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků 23:30 Ars Vaticana
(14. díl) 23:40 Putování modrou planetou: Tibet - Mezi
nebem a zemí 0:30 Zpravodajský souhrn týdne 1:10 Noční
repríza dopoledních pořadů.

POUSTEVNICKÝ POBYT NA ELJONU

Termín: 26. – 30. 10. 2015

Téma: prostředí vhodné k modlitbě, odpočinku a rozjímání ve více než 200 let staré, rekonstruované budově katolické fary; prostory ticha bez televize a rádia; ubytování v pokojích nesoucích jména světců; kdykoli přístupná horská podkrovní kaple zasvěcená Panně Marii a patronce misií sv. Terezii z Lisieux; posezení ve venkovním altánu, u krbu ve společenské místnosti nebo před hořícím ohněm venku u ohniště; možnost procházek a horských túr po krkonošských kopcích, protože ze střediska Eljon do krásné přírody je to jen několik kroků...

Lektor: P. Günther Ecklbauer OMI

Přihlášky: každý všední den od 8 do 14 hodin – Petr Erlebach, správce střediska Eljon • telefonicky nebo faxem na čísle 499 523 852, mobil 732 580 154 • poštou na adrese: Středisko Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33 • e-mail: info@eljon.cz.

Více informací na webu

<http://www.eljon.cz/cs/aktivita.php>.

SVATÝ KOPEČEK U OLOMOUCE

Matice svatokopecká zve na kulturní a **dramatický pořad o světcích v lidových i církevních písních, pranostkách a obyčejích** s názvem **ZA NEBESKOU BRÁNOU II. – OD SVATÉ MÁŘI DO TŘI KRÁLŮ**, který se koná **v neděli 25. října 2015 v 17 hodin v bazilice**

Navštívení Panny Marie na Sv. Kopečku. V programu vystoupí sólisté Chrámového sboru ze Štramberka, kvartet Komorního orchestru Pavla Josefa Vejvanovského z Nového Jičína, herci divadelního souboru Pod věží ze Štramberka a Soubor lidových písní a tanců Valašský vojvoda z Kozlovic, nositel ceny Laureát Strážnice 2010.

Matice svatokopecká dále pořádá **v neděli 8. listopadu 2015 v 16.15 hodin ve Francouzském sále svatokopecké fary besedu s RNDr. Ladislavem Šnevajsem** na téma **PO POSVÁTÝCH MÍSTECH AZERBAJDŽÁNU**, doplněnou promítáním snímků z cesty.

Zveme Vás na **POCHOD ODVAHA K ŽIVOTU v Olomouci v pondělí 19. října 2015**. Vycházíme **v 16.30 hodin z Horního náměstí od sloupu Nejsvětější Trojice**, jdeme přes Riegrovu ulici, třídu Svobody, Pavelčákovu ulici, Horní náměstí, Ostružnickou ulici, Denisovu ulici, náměstí Republiky, Mariánskou ulici až na Biskupské náměstí, kde bude pochod zakončen. Pochod zahájí paní poslankyně MUDr. Jitka Chalánková, se kterou můžete přijít diskutovat nejen na téma juvenilní justice do bistra *Bístrá kráva* (ulice Wurmova) v 17.30 hodin.

Akci pořádá: Olomoucká pobočka HPŽ ČR, Slovenská 17, Olomouc • tel. kontakt: 777 619 582.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. ŘÍJNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 10.	PO 19. 10.	ÚT 20. 10.	ST 21. 10.	ČT 22. 10.	PÁ 23. 10.	SO 24. 10.	
Antifona	812 912	826 928	841 945	857 961	873 978	889 995	1666 1883	
Žalm	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	
Ranní chvály:								
Hymnus	812 913	827 928	842 945	857 962	873 978	889 996	1666 1883	
Antifony	813 914	828 929	843 946	858 963	874 979	890 997	906 1014	
Žalmy	813 914	828 930	843 946	858 963	874 980	890 997	906 1014	
Krátké čtení a zpěv	816 917	831 933	847 950	861 966	877 983	893 1000	1668 1885	
Antifona k Zach. kantiku	722 814	831 933	847 950	861 966	877 983	894 1001	1669 1886	
Prosby	817 917	831 933	847 951	861 966	878 983	894 1001	1655 1886	
Závěrečná modlitba	722 814	1565 1767	847 951	862 967	878 984	1566 1769	1656 1888	
Modlitba během dne:								
Hymnus	817 918	832 934	848 952	862 967	879 984	895 1002	910 1019	
Antifony	818 919	833 935	848 952	863 968	879 985	895 1003	910 1019	
Žalmy	818 919	833 935	849 953	863 968	879 985	895 1003	911 1019	
Krátké čtení	820 921	835 937	851 955	865 970	882 988	898 1005	913 1022	
Závěrečná modlitba	722 814	835 938	851 955	865 970	882 988	898 1006	913 1022	
Nešpory:								
Hymnus	807 907	821 922	837 939	852 956	867 972	883 989	900 1007	915 1024
Antifony	808 908	822 923	838 940	853 957	868 973	884 990	900 1008	916 1025
Žalmy	808 908	823 924	838 940	853 957	868 973	884 990	901 1008	916 1025
Kr. čtení a zpěv	810 911	825 926	840 943	856 960	871 976	887 994	903 1011	918 1027
Ant. ke kant. P. M.	721 814	722 815	840 943	856 960	871 977	887 994	904 1012	722 815
Prosby	811 911	826 927	841 944	856 960	872 977	888 994	904 1012	918 1028
Záv. modlitba	722 814	722 814	1565 1767	857 961	872 977	888 995	1566 1769	723 816
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398	1238 1374

Liturgická čtení

Neděle 18. 10. – 29. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 53,10–11
Ž 33(32),4–5.18–19.20+22
Odp.: 22a (*At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
2. čt.: Žid 4,14–16
Ev.: Mk 10,35–45

nebo Den modliteb za misie

1. čt.: Iz 2,1–5
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4.5–6
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
2. čt.: Řím 10,9–18
Ev.: Mt 28,16–20
nebo jiná čtení z Lekt. VI/1

Pondělí 19. 10. – nezávazná památka

sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů nebo sv. Pavla od Kříže
1. čt.: Řím 4,20–25
Lk 1,69–70.71–72.73–75
Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)
Ev.: Lk 12,13–21

Úterý 20. 10. – ferie

1. čt.: Řím 5,12.15b.17–19.20b–21
Ž 40(39),7–8a.8b–9.10.17
Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
Ev.: Lk 12,35–38

Středa 21. 10. – nezávazná památka bl. Karla Rakouského

1. čt.: Řím 6,12–18
Ž 124(123),1–3.4–6.7–8
Odp.: 8a (*Naše pomoc je ve jménu Hospodina.*)
Ev.: Lk 12,39–48

Čtvrtek 22. 10. – nezávazná památka sv. Jana Pavla II.

1. čt.: Řím 6,19–23
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)
Ev.: Lk 12,49–53

Pátek 23. 10. – nezávazná památka sv. Jana Kapistránského

1. čt.: Řím 7,18–25a
Ž 119(118),66.68.76.77.93.94
Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)
Ev.: Lk 12,54–59

Sobota 24. 10. – nezávazná památka sv. Antonína Marie Klareta nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Řím 8,1–11
Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
Ev.: Lk 13,1–9

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM TÝDENÍKU SVĚTLO NA ROK 2016



CENA ZA JEDEN VÝTISK SVĚTLA V ROCE 2016 BUDE OPĚT 12 KČ

1. Odběratelé, kteří již **odebírají 1–10 kusů** (včetně) Světla týdně, najdou všechny informace spolu s příloženou **složenkou** v tomto čísle Světla. Pokud patříte do této skupiny a složenkou uvnitř nenajdete, ozvěte se prosím na naši adresu uvedenou v bodě 4.
2. Odběratelé, kteří již **odebírají 11 a více kusů** Světla týdně, budou dostávat **faktury** vždy začátkem měsíce, čtvrtletí, pololetí či roku, stejně **jako dostávali v tomto roce**. První faktura jim tedy přijde ve Světle č. 1/2016.
Pokud chcete provést nějaké **změny v odběru** (počet kusů, adresa, termíny fakturace), prosíme, abyste je nahlásili nejpozději **do 4. prosince 2015 na adresu uvedenou v bodě 4**. Nezapomeňte uvést své odběratelské číslo z pravého rohu adresky.
3. Odběratelé, kteří si kupují Světlo od hromadných distributorů (např. v kostele), mohou pokračovat v tomto odběru i nadále beze změn.
4. Ti zájemci, kteří ještě **týdeník Světlo neodebírají** a chtěli by si jej předplatit na rok 2016 se zasláním na svou adresu, mohou si jej objednat na adrese:
Maticce cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1
tel./fax: 585 220 626, e-mail: periodika@maticecm.cz

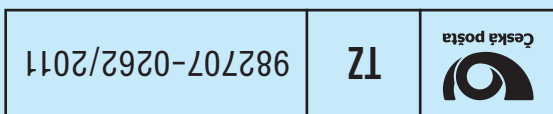
Složenkou vložíme do první zásilky. Pololetní předplatné 1 kusu týdně činí 312 Kč, roční 624 Kč včetně poštovného.

VÝHODY PRO ODBĚRATELE SVĚTLA:

- při odběru **10–19 kusů** – 10% sleva z prodejní ceny
- při odběru **20–49 kusů** – 15% sleva z prodejní ceny
- při odběru **50–99 kusů** – 20% sleva z prodejní ceny
- při odběru **100 a více kusů** – 25% sleva z prodejní ceny

Na jaře a na podzim 2016 uveřejníme ve Světle nabídku knih, kde poskytneme našim odběratelům **slevu z prodejních cen našich titulů a vybraných knih z jiných nakladatelství**.

www.maticecm.cz



Maticce cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Maticce cyrilometodějské. Vydává Maticce cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Maticce cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Mgr. Daniel Dehner, Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznámena to však, že udeřovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Maticce cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz, <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz, objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz. Registrace: Maticce cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorjé aj.), se podřízujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.